

U-notat 2/2000

Statusbeskrivelse av høyere utdannings- institusjoner: Sammenlikninger mellom institusjonstyper og mellom fagområder

Liv Langfeldt

Forord

Rapporten er utarbeidet på oppdrag fra Utvalget for utredning om høgre utdanning etter år 2000. Rapporten sammenlikner de ulike institusjonstypene og fagområdene i universitets- og høgskolesektoren i Norge. De sentrale sammenlikningsfaktorene er: ressurser og finansieringskilder for FoU, FoU-profil og FoU-årsverk, doktorgradsandeler og rekrutteringspersonale, arbeidsmarkedssituasjonen for kandidatene, samt flytting mellom fylker i forbindelse med utdanning og arbeid.

Rapporten er foreløpig ikke offentlig og må derfor ikke siteres eller refereres av andre enn oppdragsgiver uten etter nærmere avtale.

Rapporten er utarbeidet av Liv Langfeldt. Britt H. Bruaas, Hebe Gunnes, Kari-Anne Kristensen og Birgitta Szanday har bistått med bearbeiding av datamaterialet.

Oslo, september 1999

Olaf Tvede
Seksjonsleder

Innhold

Del I	Institusjonenes FoU og personale.....	3
1.1	Utgifter til FoU.....	4
1.2	Finansieringskilder for FoU.....	8
1.3	Doktorgradsandeler.....	11
1.4	Rekruttering.....	16
1.5	FoU-profil og FoU-årsverk.....	18
Del II	Kandidatenes sysselsetting og mobilitet.....	22
2.1	Får kandidatene jobb i samsvar med utdanningen?.....	22
2.2	Hvor jobber de kandidatene som flyttet for å ta utdanning?.....	27
	Referanser.....	32
Vedlegg 1	Inkluderte institusjoner	
Vedlegg 2	Statistikkgrunnlag	
Vedlegg 3	Tabeller	

I denne rapporten presenteres statistikk som sammenlikner ulike typer institusjoner for høyere utdanning i Norge. I første del av rapporten er fokus på institusjonenes ressurser og finansieringskilder, FoU-profil og FoU-årsverk, det faste faglige/vitenskapelige personalet, samt rekrutteringspersonalet. I rapportens andre del er fokus på institusjonenes kandidater. Får de relevant arbeid etter fullført studium? Sysselsettes de i utdanningsfylket eller i hjemfylket?

Institusjonstypene som sammenliknes er universiteter, vitenskapelige høgskoler, statlige høgskoler (små, mellomstore og store), private høgskoler, samt andre høgskoler. Til sammen dekkes 45 institusjoner i første del av rapporten og 41 i andre del. Hvilke institusjoner som dekkes fremgår av vedlegg 1.

I tillegg til sammenlikninger mellom institusjonstyper foretas sammenlikninger mellom fagområder og kjønn. Enkelte tidsseriedata presenteres også.

Del I Institusjonenes FoU og personale

Denne delen av rapporten bygger på NIFUs FoU-statistikk, samt NIFUs forskerpersonalregister. FoU-statistikken er utarbeidet på basis av oppgaver fra lærestedene sentralt og spørreskjemaer til grunnenhetene ved institusjonene. Beskrivelse av statistikkgrunnlaget gis i vedlegg 2.

Tabell 1 Personale, totale FoU-utgifter og grunnbudsjett i UoH-sektoren. 1997.

Institusjonstype	Personale i faglige/ vitenskapelige stillinger	Totale FoU-utgifter. Mill. kr.	Grunnbudsjett midler til FoU Mill. kr.
Universiteter	8039	3866	2640
Vitenskapelige høgskoler	977	438	280
Statlige høgskoler	4131 ¹	432	347
Private høgskoler	319	100	62

¹ Eksklusive høgskolelærere. Gjelder hele rapporten.

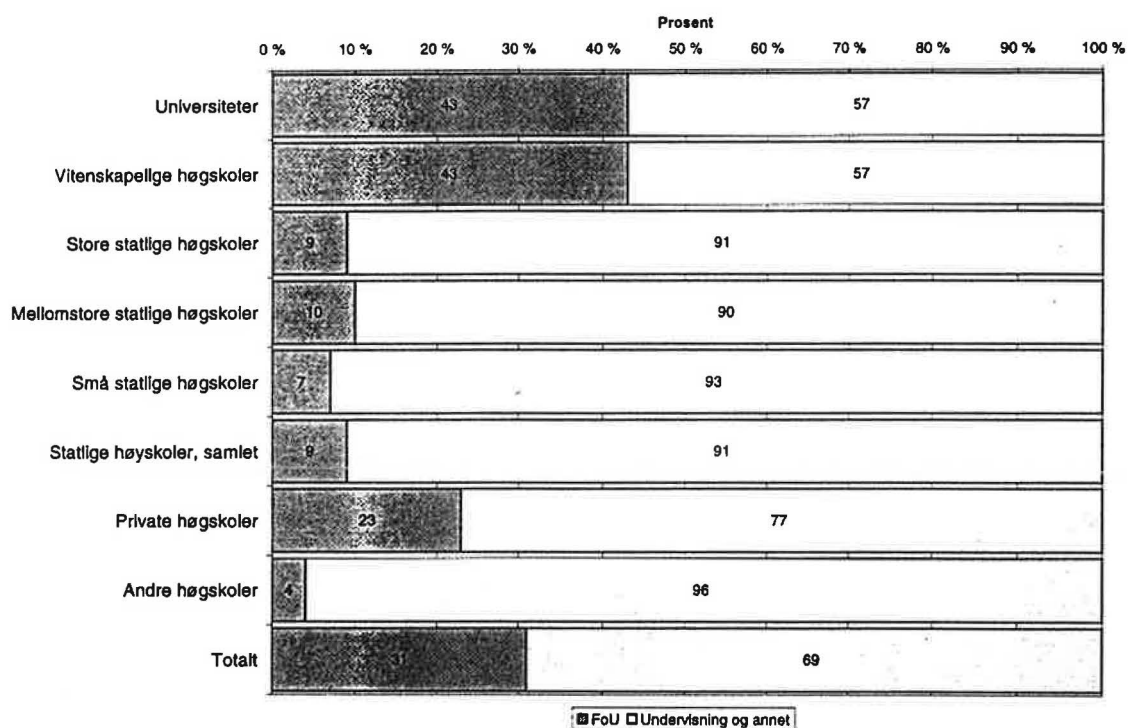
Tabell 1 illustrerer noen hovedtrekk ved institusjonenes roller og rammebetingelser. Universitetene står for nær 80 prosent av FoU-utgiftene og har også hovedtyngden av det faglige/vitenskapelige personalet innen sektoren. De statlige høgskolene har

også en stor andel av det faglige/vitenskapelige personalet, men en liten andel av FoU-virksomheten.

De statlige høgskolene har, relativt sett, høyest grunnbudsjettfinansiering av sin FoU. For universitetene, vitenskapelige høgskoler og private høgskoler er grunnbudsjettandelen på 62-68 prosent, mens den ved de statlige høgskolene er 80 prosent.

1.1 Utgifter til FoU

Figur 1 Totale utgifter fordelt på FoU og undervisning og annen virksomhet, 1997. Etter institusjonstype. Prosent.

Figur 1 viser hvordan de totale utgiftene fordeler seg på FoU og undervisning/annen virksomhet. Ved universitetene og de vitenskapelige høgskolene går nær halvparten av de totale utgiftene til FoU (43%). Ved de private høgskolene som inngår i statistikken går om lag en fjerdedel av de totale utgiftene til FoU (23%). Ved de statlige høgskolene utgjør FoU en mindre del av virksomheten. FoU-andelen varierer betydelige mellom de statlige høgskolene, fra 3 prosent (Høgskolen i Sør-Trøndelag) til 20 prosent (Høgskolen i Lillehammer).

Tabell 2 Utgifter til FoU og vitenskapelig utstyr 1997. Etter lærested.

	Univer- siteter	Viten- skapelige høgskoler	Private høgskoler	Statlige høgskoler				Andre høg- skoler	Totalt
				Små	Mellom store	Store	Samlet		
Totale FoU-utgifter Mill.kr.	3865,5	437,8	99,9	34,8	169,0	228,4	432,2	10,5	4845,9
FoU-utgifter som andel av totale utgifter. Prosent.	43%	43%	23%	7%	10%	9%	9%	4%	31%
FoU-utgifter til viten- skapelig utstyr. Mill. kr.	159,1	17,3	0	3,5	8,5	14,1	26,1	0	202,5
Andel til vit. utstyr som andel av FoU- utgifter. Prosent.	4%	4%	0%	10%	5%	6%	6%	0%	4%
Andel til vit. utstyr som andel av totale utgifter. Prosent.	2%	2%	0%	1%	1%	1%	1%	0%	1%

Merknad: Små statlige høgskoler omfatter de med under 1500 studenter i 1997. Mellomstore de med 1500 til 3500 studenter og store de med over 3500 studenter. Andre høgskoler omfatter Politihøgskolen og Kunsthøgskolene. Se ellers vedlegg 1 for hvilke institusjoner som dekkes.

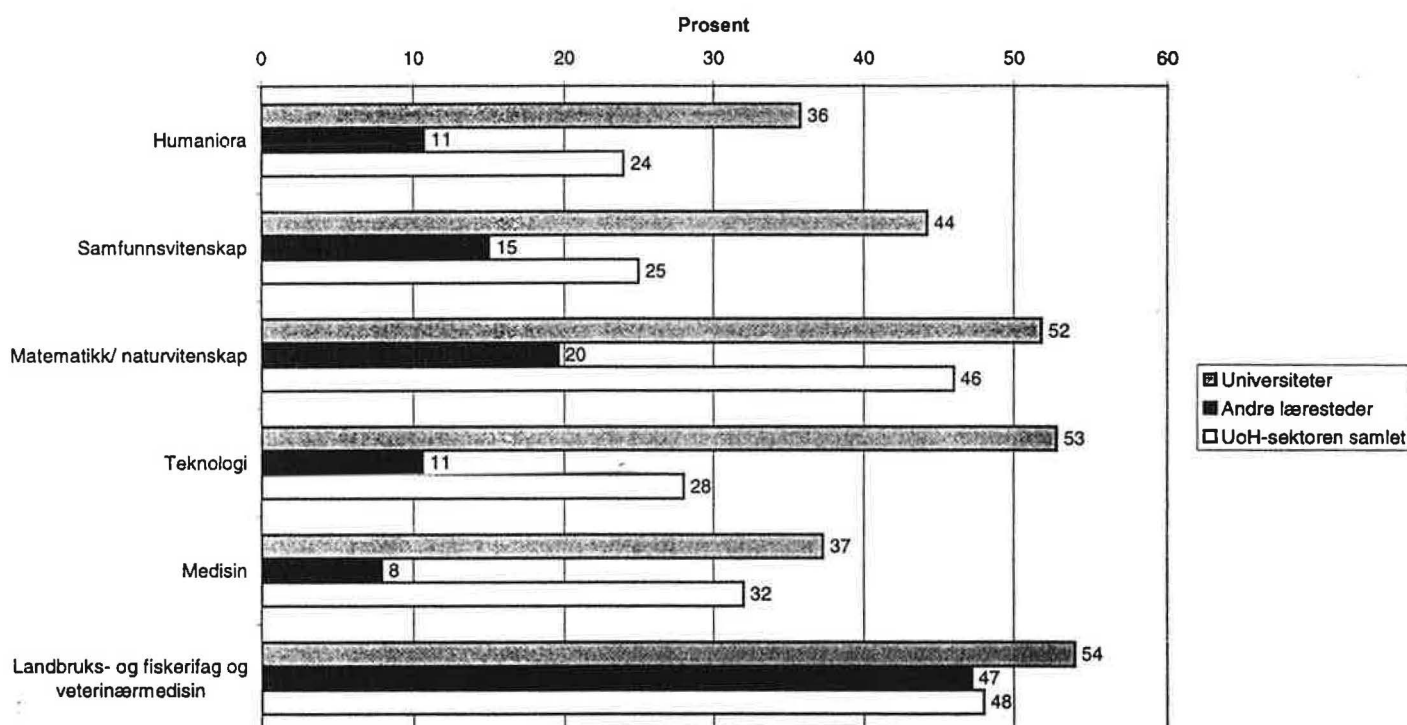
Tabell 2 viser at universitetene står for hoveddelen av FoU-utgiftene til vitenskapelig utstyr i UoH-sektoren, med 159 mill. kr. i 1997. Andelen av institusjonenes totale FoU-utgifter som går til vitenskapelig utstyr, er høyest ved de statlige høgskolene. Ved de små statlige høgskolene, hvor det er minst FoU-midler, er andelen av FoU-utgiftene som går til vitenskapelig utstyr høyest (10 prosent). Private og andre høgskoler som omfattes av statistikken, oppgir at de ikke har FoU-utgifter til vitenskapelig utstyr i 1997.¹

¹ Tallene er basert på hvordan den enkelte forskningsutførende enhet definerer utgifter til vitenskapelig utstyr et enkelt år. At det ikke er registrert FoU-utgifter til vitenskapelig utstyr kan innebære ulike forhold: (1) Det brukes ikke vitenskapelig utstyr i FoU-virksomheten ved enheten. (2) Det brukes vitenskapelig utstyr som utgiftsføres ved andre enheter eller er utgiftsført andre år. (3) En snevrere definisjon av vitenskapelig utstyr eller spesielle forhold ved regnskapsføringen kan gi tall som ikke er sammenliknbare med andre enheter.

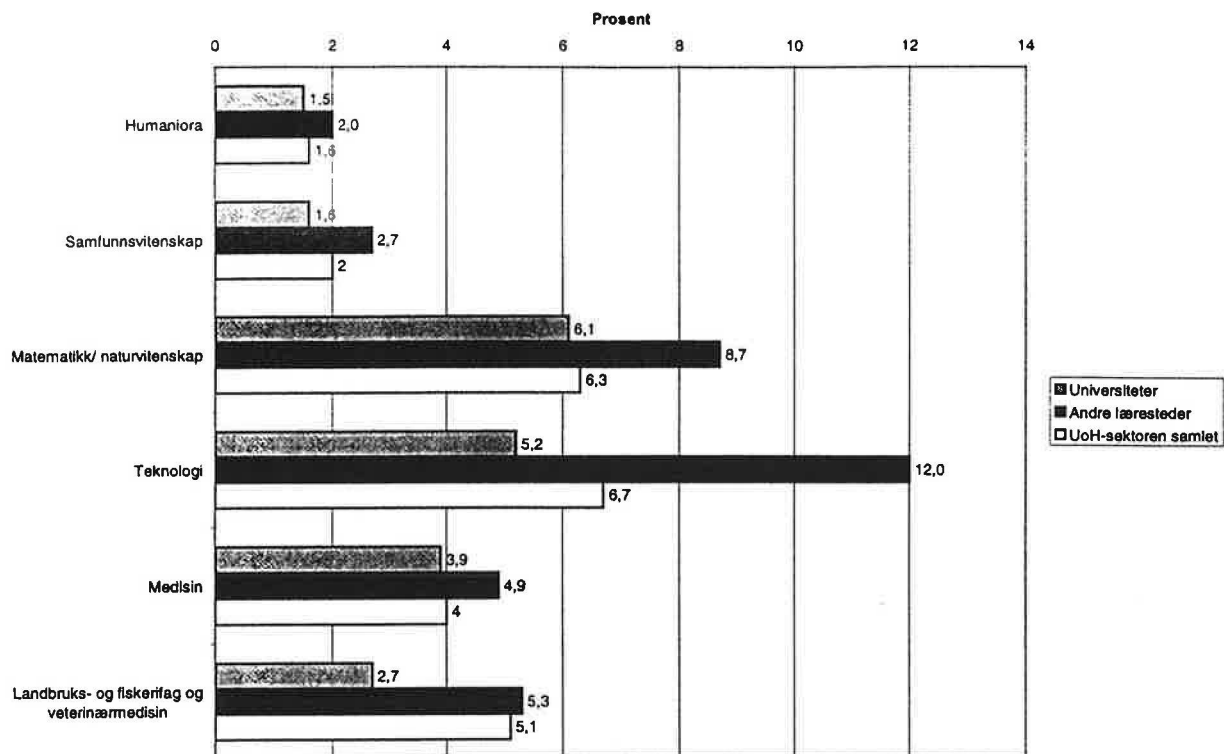
Forskjeller mellom fagområder

Hvor stor andel av de totale utgiftene som går til FoU, varierer mellom fagområdene. FoU-andelen er totalt sett lavest innen humaniora og samfunnsvitenskap (24 og 25 prosent) og høyest innen matematikk/naturvitenskap og landbruksfag (inklusive fiskerifag og veterinærmedisin) (46 og 48 prosent). Figur 2 viser også at universitetene har en vesentlig høyere FoU-andel enn andre læresteder innenfor alle fagområder. Unntaket er landbruksfag (inklusive fiskerifag og veterinærmedisin) som domineres av NLH og NVH.

Figur 2 FoU-utgifter som andel av totale utgifter ved universiteter og andre læresteder i UoH-sektoren, 1997. Etter fagområde. Prosent.

Figur 3 FoU-utgifter til vitenskapelig utstyr som andel av totale FoU-utgifter ved universiteter og andre læresteder i UoH-sektoren, 1997. Etter fagområde. Prosent.

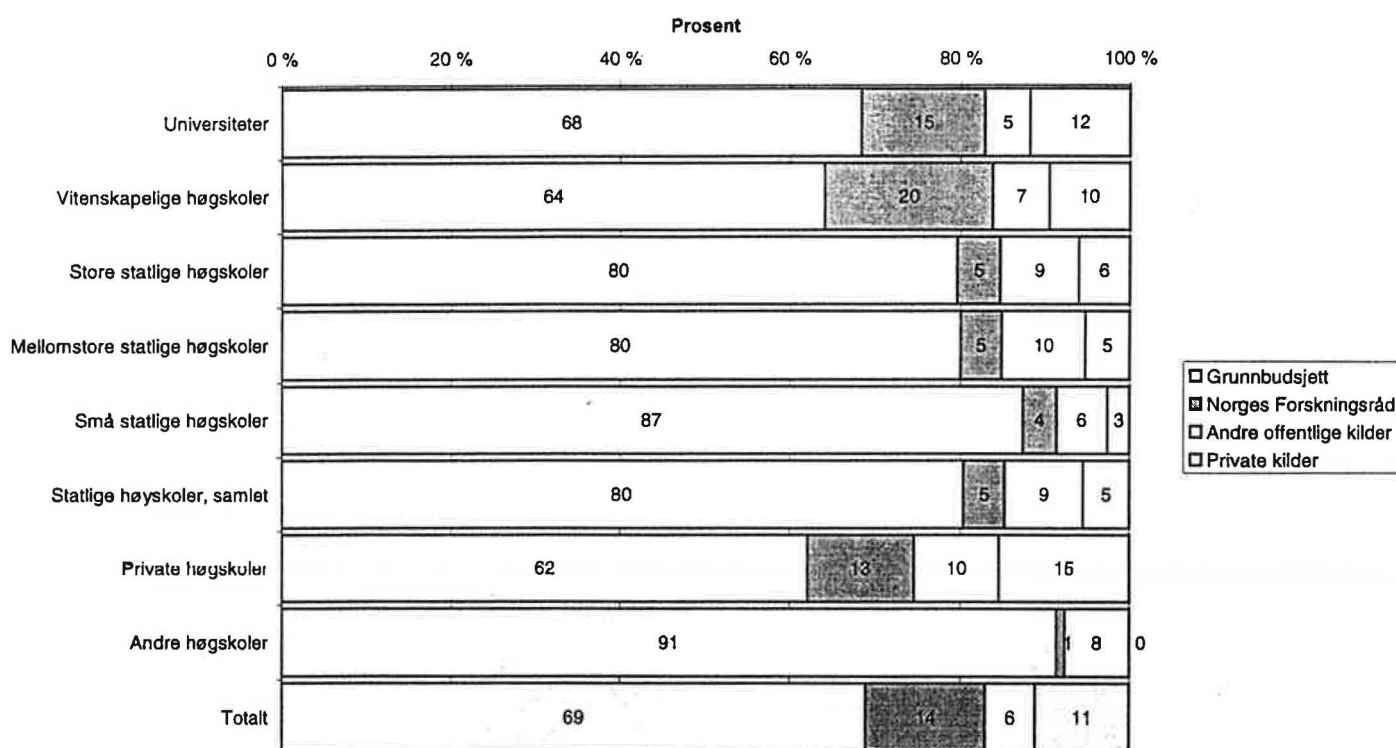

Av Figur 3 ser vi at andelen av FoU-utgiftene som går til vitenskapelig utstyr varierer både med fagområde og sektor. Humaniora har lavest andel og teknologi har høyest. Innen alle fagområdene bruker universitetene en *lavere* andel av sine FoU-utgifter til vitenskapelig utstyr enn det de andre lærestedene innen UoH-sektoren gjør.

1.2 Finansieringskilder for FoU

69 prosent av FoU-utgiftene i UoH-sektoren ble i 1997 finansiert over grunnbudsjettet. Grunnbudsjettandelen varierer både etter institusjonstype og fagområde. Ved de statlige høyskolene blir en høyere andel av forskningen finansiert over grunnbudsjettet enn ved universiteter og vitenskapelige høyskoler. De ulike finansieringskildenes fordeling ved de ulike typer institusjoner fremkommer av figur 4. Samlet for sektoren er 89 prosent finansiert gjennom ulike offentlige kilder. Andelen som finansieres av private kilder er høyest ved de private høyskolene, men også her er andelen offentlige kilder over 80 prosent.

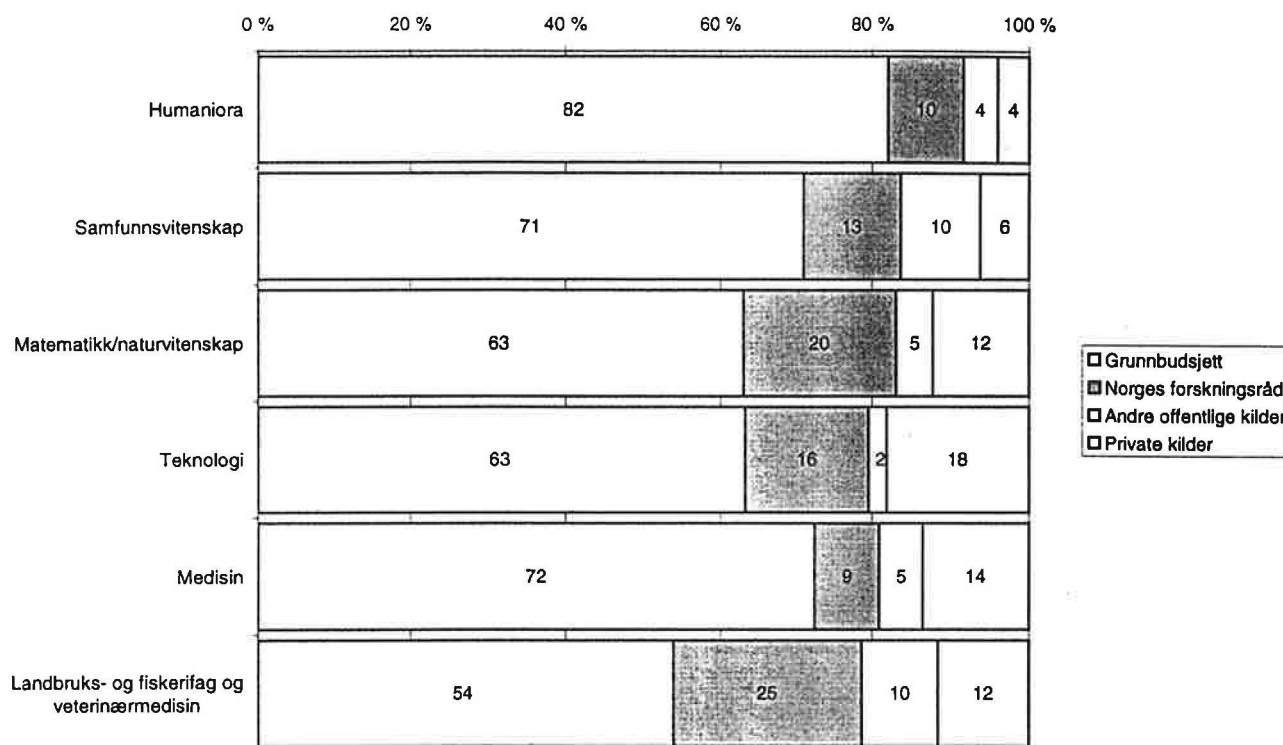
Figur 4 Finansieringskilder for FoU i UoH-sektoren, 1997. Etter institusjonstype. Prosent

Innen de ulike institusjonstypene er det store variasjoner i hvordan FoU-virkomheten finansieres. Grunnbudsjettandelen ved de vitenskapelige høyskolene varierer fra 52 prosent ved NLH til 100 prosent ved Norges musikkhøyskole. Ved de statlige høyskolene varierer grunnbudsjettandelen fra 56 prosent ved Samisk høyskole til 100 prosent ved Høyskolen i Nesna. Lavest grunnbudsjettandel har BI med 40 prosent. BI har også den høyeste andelen finansiert fra private kilder (26 prosent). Andelen som er finansiert med midler fra Norges forskningsråd varierer også. Ved NLH og NVH er forskningsrådsandelen 26 prosent, mens den er 2 prosent ved NHH. Ved BI er forskningsrådsandelen 20 prosent, mens Norsk lærerakademi ikke har forskningsrådsmidler. Ved de statlige høyskolene varierer

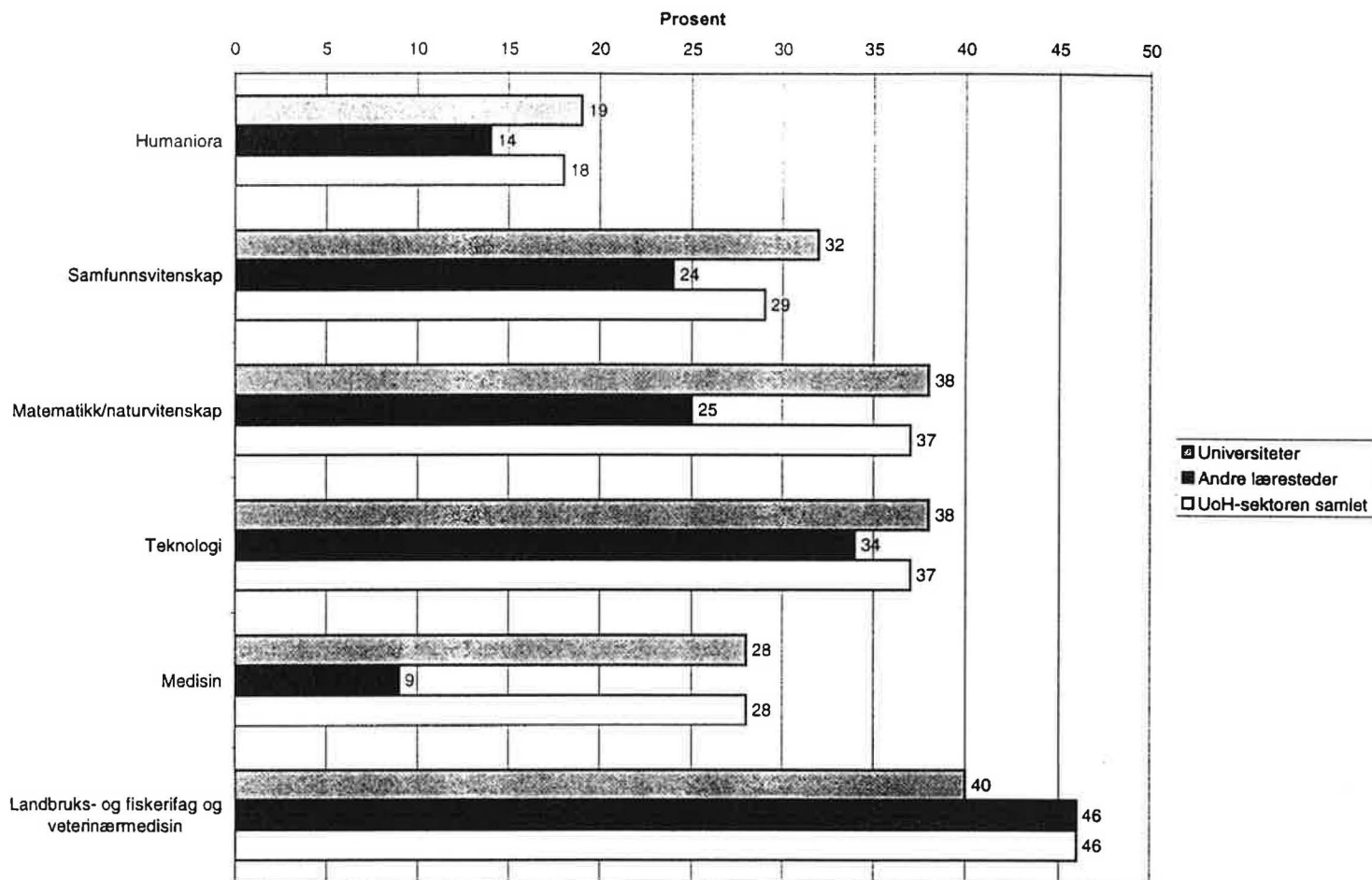
forskningsrådsandelen fra 12-13 prosent ved Samisk høgskole og høgskolene i Vestfold og Gjøvik til 0 prosent ved høgskolene i Akershus, Nesna og Tromsø.

Figur 5 Finansieringskilder for FoU i UoH-sektoren, 1997. Etter fagområde. Prosent.

Figur 5 viser fordelingen innen de ulike fagområdene. Grunnbudsjettandelen er høyest innen humaniora og lavest innen landbruksfag (inklusive fiskerifag og veterinærmedisin). Forskningsrådsandelen er høyest innen landbruksfag (inklusive fiskerifag og veterinærmedisin). Andelen finansiert med private kilder er høyest innen teknologi og lavest innen humaniora. Siden 1985 har andelen av FoU-virksomheten som er finansiert utenom grunnbudsjettet økt innen alle fagområder. Unntaket er humaniora hvor andelen ekstern finansiering har sunket (se Aksnes og Sundnes 1998, fig. 2.5).

Figur 6 Andel av FoU-aktiviteten i UoH-sektoren som finansieres med eksterne midler, 1997. Etter fagområde. Prosent.

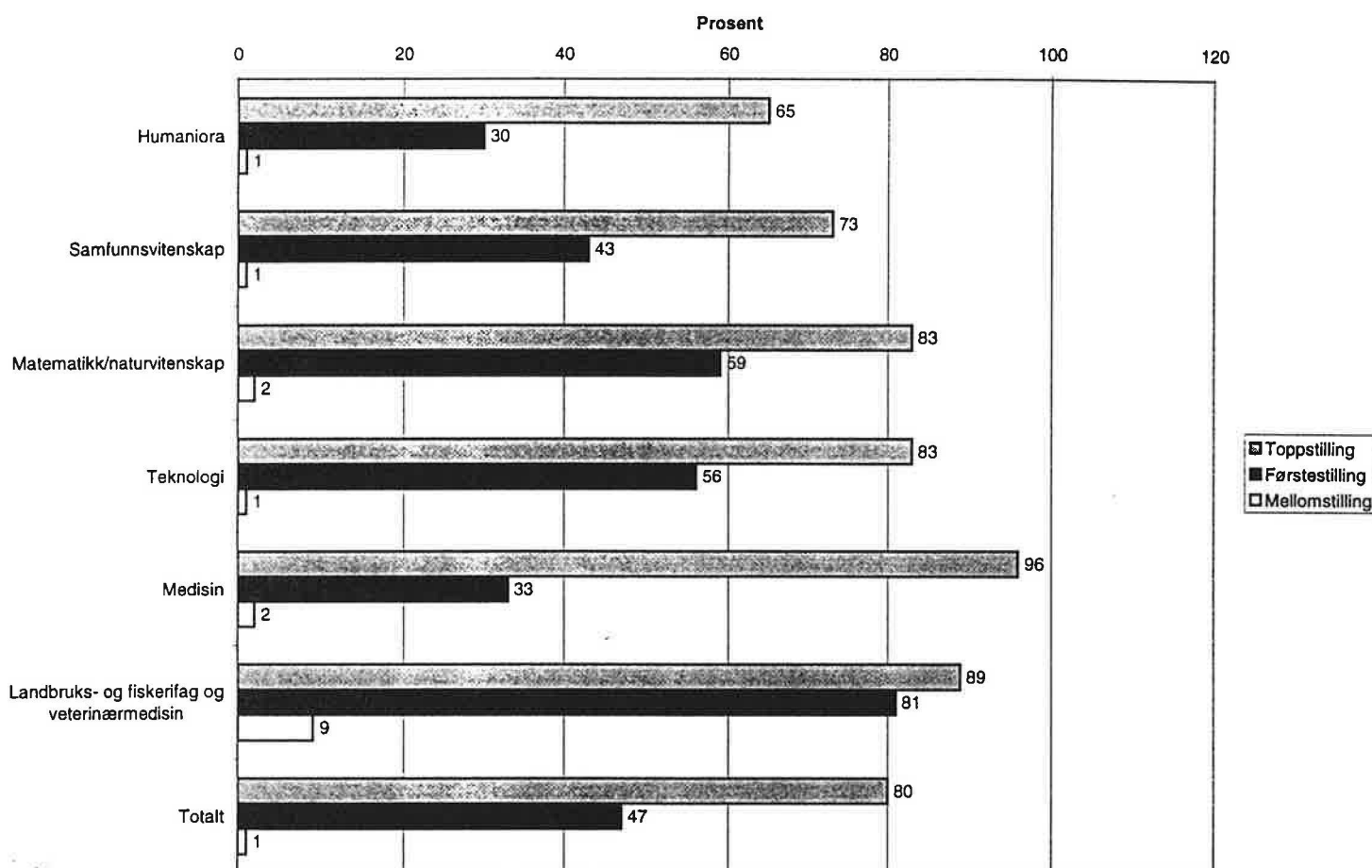
Figur 6 viser at andelen av FoU finansiert med eksterne midler² innen nesten alle fagområder er større ved universitetene enn ved de andre lærestedene som inngår i statistikkgrunnlaget. Lavest andel ekstern finansiering finner vi innen medisinske fag (inklusive helsefag) utenfor universitetene. Her er 9 prosent av FoU-aktiviteten finansiert utenom grunnbudsjettet. Det eneste fagområdet hvor universitetene har en lavere andel ekstern finansiering enn de andre lærestedene i UoH-sektoren, er landbruksfag (inklusive fiskerifag og veterinærmedisin). Dette er også det eneste fagområdet der hoveddelen av FoU-midlene ligger utenfor de tradisjonelle universitetene. Tallene viser altså at de institusjonene som har hoveddelen av grunnbudsjettmidlene til FoU innen et fagområdet, også har den største andelen ekstern finansiering (ref. vedlegg 3, tabell V.4).

² Dvs. midler utenom grunnbudsjettet.

1.3 Doktorgradsandeler

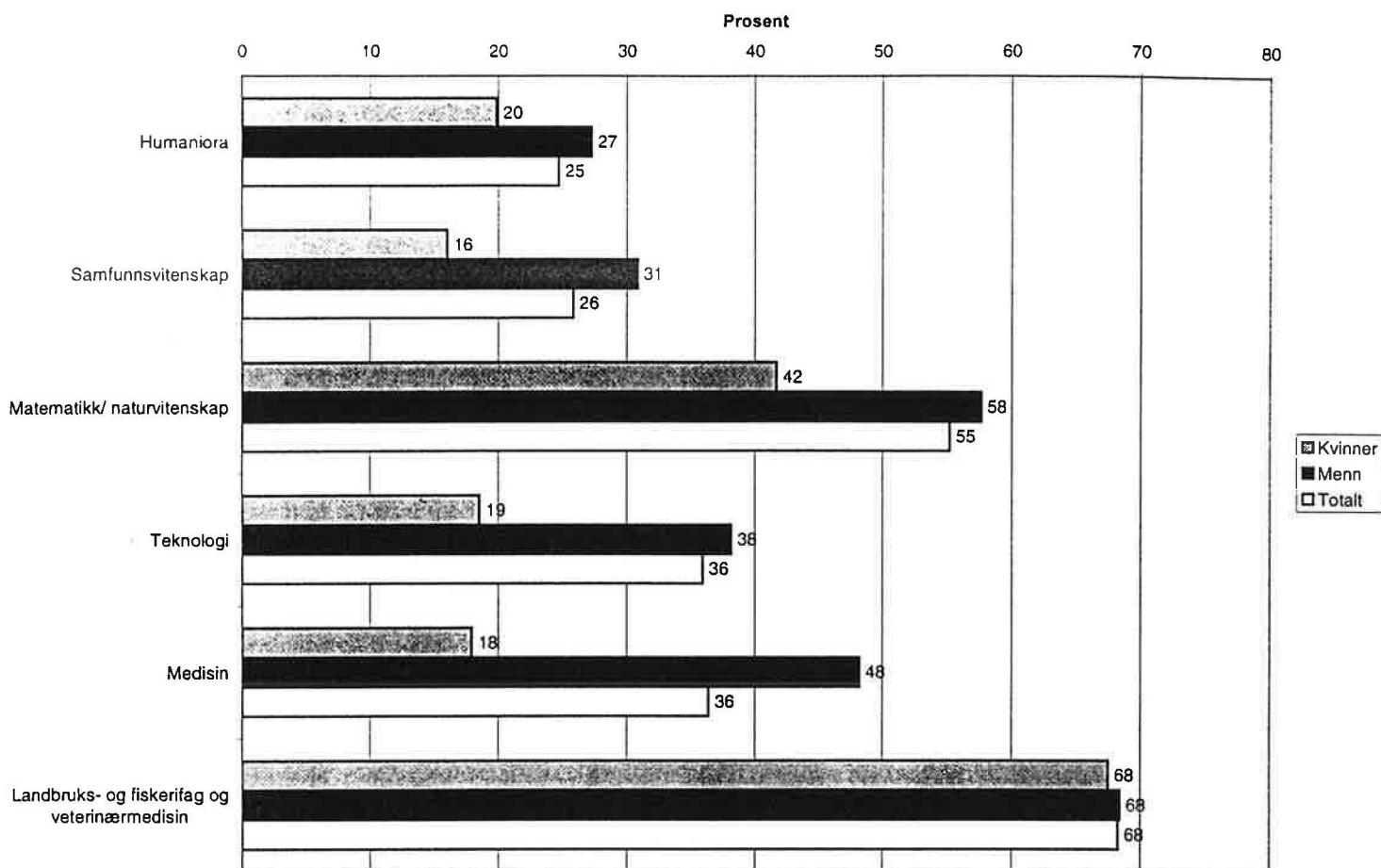
Av 8715 faste faglig/vitenskapelig ansatte i UoH-sektoren hadde 35 prosent doktorgrad i 1997. Kjønnsforskjellen er betydelig. 41 prosent av det mannlige personalet har doktorgrad, mot 20 prosent av kvinnene (ref. vedlegg 3, tabell V.1).

Figur 6 Andel av det faste faglige/vitenskapelige personalet i UoH-sektoren som har doktorgrad, 1997. Etter stillingsnivå og fagområde. Prosent.

Figur 6 viser doktorgradsandelen på ulike stillingsnivå og fagområder. Av de 2133 med toppstilling har 80 prosent doktorgrad. Av 2698 i mellomstilling har 47 prosent doktorgrad, mens bare 1 prosent av den største kategorien (3884 i mellomstilling) har doktorgrad. Det er til dels store forskjeller mellom fagområdene i doktorgradsandelene på de ulike stillingsnivåene. Humaniora har lavest andel både på toppstillingsnivå og på førstestillingsnivå. Medisin har høyest andel på toppstillingsnivå med 96 prosent. Landbruksfag (inklusive fiskerifag og veterinærmedisin) har høyest doktorgradsandel både på førstestillingsnivå og på mellomstillingsnivå. Når alle stillingsnivåene ses samlet er doktorgradsandelen lavest i humaniora og høyest innen landbruksfag (inklusive fiskerifag og veterinærmedisin) (ref. figur 7).

Figur 7 Andel av det faste faglige/vitenskapelige personalet i UoH-sektoren som har doktorgrad, 1997. Etter fagområde og kjønn. Prosent.

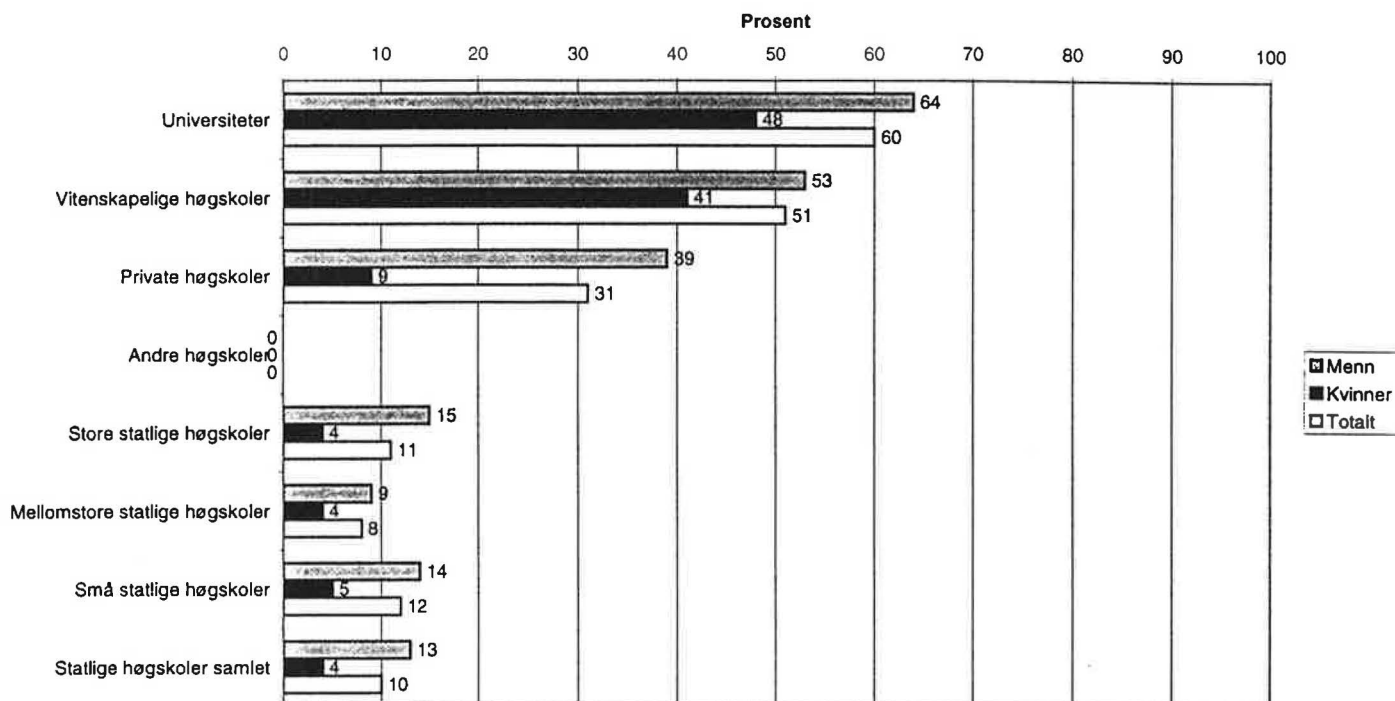
Figur 7 viser at innen alle fagområder er doktorgradsandelen lavere blant det kvinnelige enn det mannlige personale. Hvis vi bryter fordelingen ned på både kjønn og stillingsnivå ser vi likevel at doktorgradsandelen er mer jevn (vedlegg 3, tabell V.2). Innen humaniora, samfunnsvitenskap, matematiske og naturvitenskapelige fag og landbruksfag (inklusive fiskerifag og veterinærmedisin) er doktorgradsandelen blant kvinnene i toppstilling høyere enn for mennene i tilsvarende stilling. Innen teknologi går forskjellen andre veien: 67 prosent av kvinnene i toppstilling har doktorgrad, mot 83 prosent av mennene.³ At totalandelen er lavere for kvinnene skyldes at det er en lavere andel av kvinnene enn av mennene som har toppstilling.

Tabell V. 2 (vedlegg) viser også kjønnsforskjeller på førstestillingsnivå⁴ innen teknologi, medisin og landbruksfag. Her har en langt høyere andel av kvinnene enn av mennene doktorgrad. Også innen de andre fagene er *doktorgradsandelen på førstestillingsnivå høyere blant kvinnene*. Det kan altså se ut til at menn lettere enn kvinner får førstestilling uten å ha doktorgrad, alternativt har en større del av mennene fått førstestilling tidligere, mens kravet om doktorgrad var mindre strengt.

³ Her er imidlertid datagrunnlaget lite med bare 4 kvinner i toppstilling.

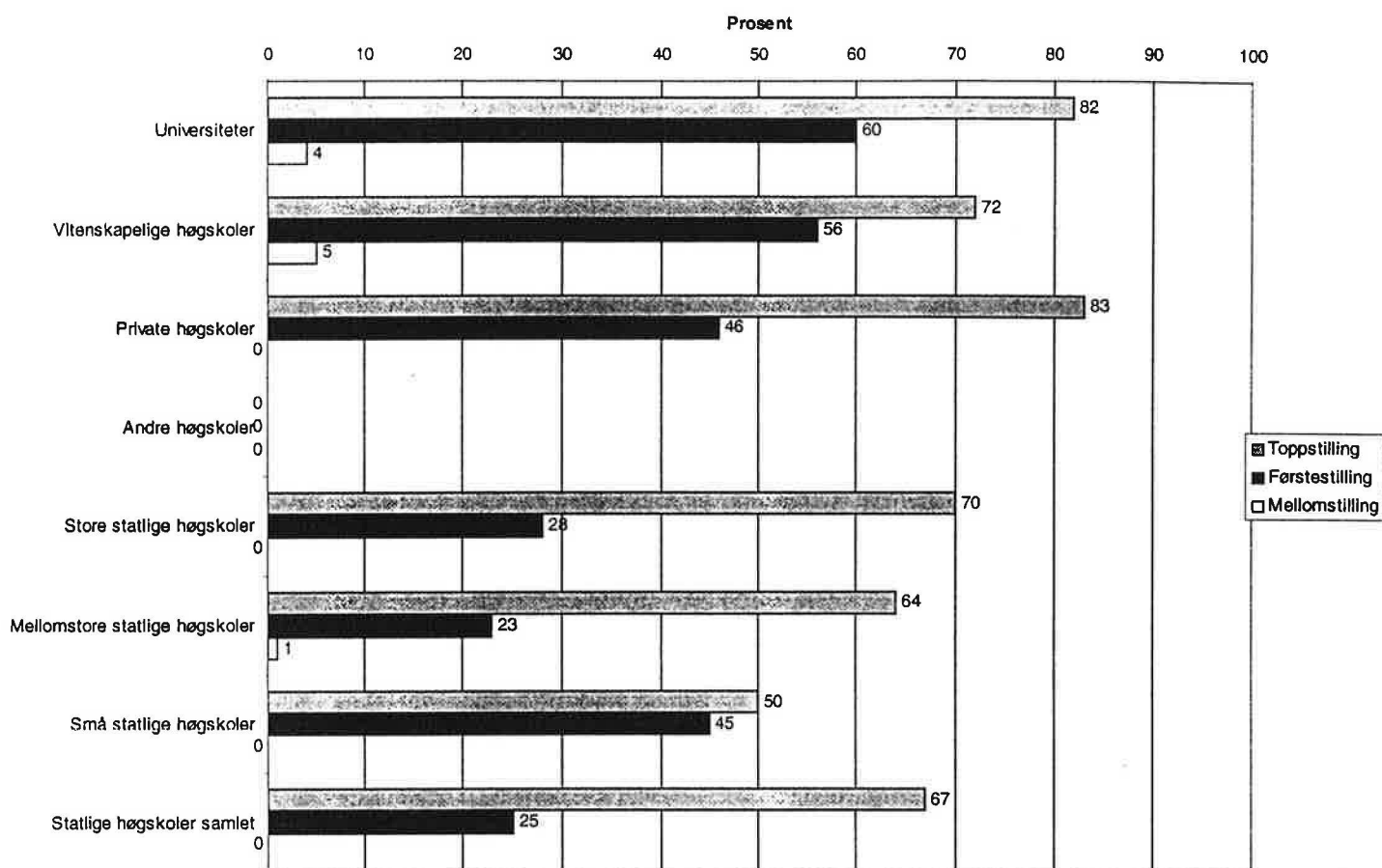
⁴ Ved de statlige høyskolene inkluderer førstestilling også førstelektorer.

Figur 8 Andel av det faste faglige/vitenskapelige personalet i UoH-sektoren som har doktorgrad, 1997. Etter kjønn og institusjonstype. Prosent.

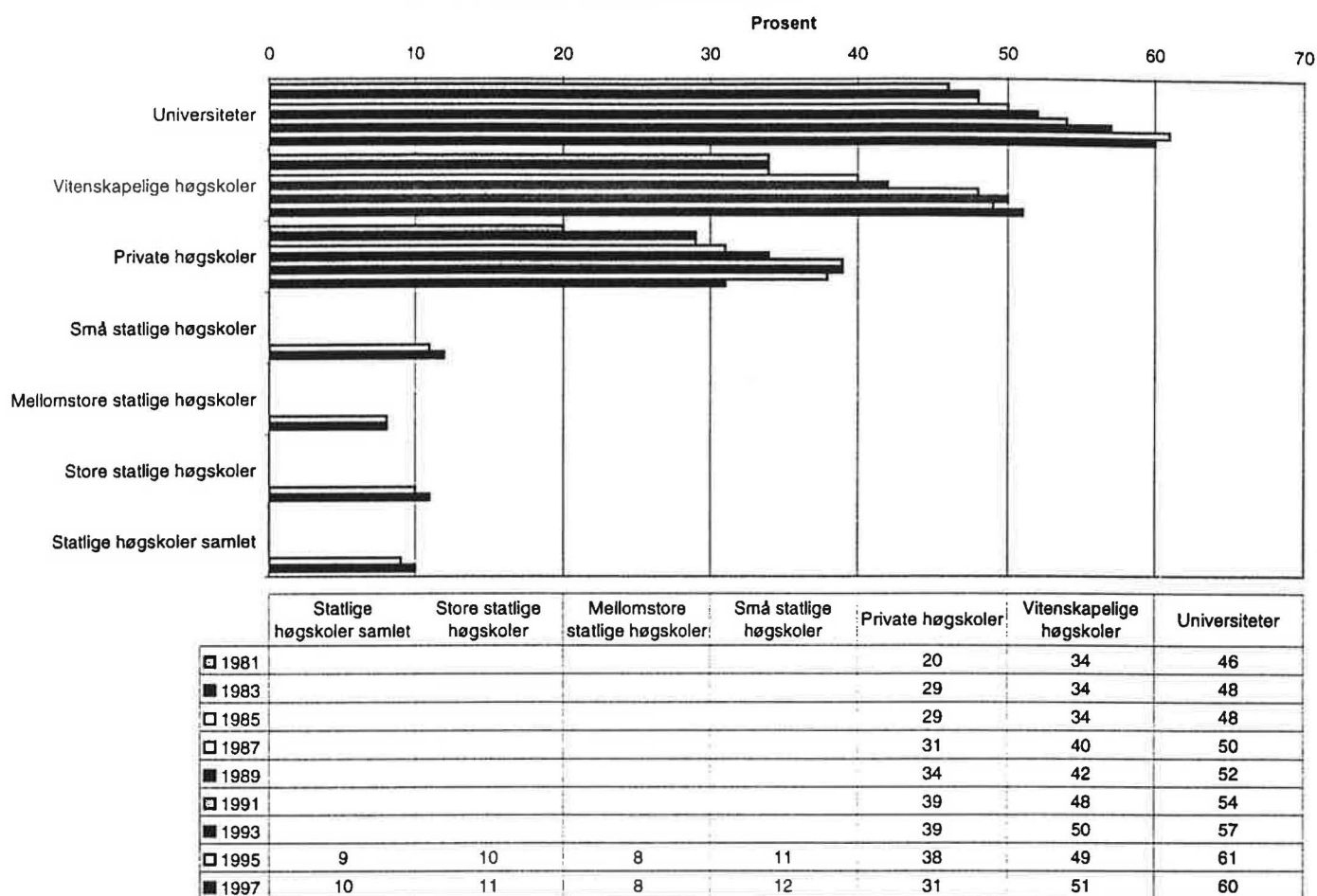
Figur 8 viser doktorgradsandelen for de ulike institusjonstypene fordelt på kjønn. Innen alle institusjonstyper er doktorgradsandelen høyere blant mannlige enn blant kvinnelige faste faglige/vitenskapelige personale. Unntaket er kategorien "andre høyskoler" hvor ingen hadde doktorgrad i 1997. Forskjellen er størst ved de private høyskolene. Her er det også en spesielt stor andel av kvinnene som har mellomstilling (81 prosent, mot 31 prosent ved universitetene og 41 prosent ved de vitenskapelige høyskolene). I denne stillingskategorien er det ingen doktorgrader ved de private høyskolene (ref. figur 9). Se ellers vedlegg 3, tabell V.1, for antall ansatte, og antall og andel kvinner og menn med doktorgrad i de ulike stillingskategoriene ved de ulike institusjonstypene.

Figur 9 Andel av det faste faglige/vitenskapelige personalet i UoH-sektoren som har doktorgrad, 1997. Etter stillingsnivå og institusjonstype. Prosent.

Figur 9 viser doktorgradsandelene fordelt på institusjon og stillingsnivå. Universitetene og de private høyskolene har høyest doktorgradsandel på toppstillingsnivå (82 og 83 prosent). De små statlige høyskolene skiller seg ut ved lavest andel doktorgrader blant personalet med toppstilling, og ved at det er liten forskjell på doktorgradsandelen på toppstillings- og førstestillingsnivå. Ved de andre statlige høyskolene er det markante forskjeller på toppstillingsnivå og førstestillingsnivå. Totalt har de statlige høyskolene nesten like høy doktorgradsandel på toppstillingsnivå som de vitenskapelige høyskolene (67 mot 72 prosent).

Figur 10 Andel av det faste faglige/vitenskapelige personalet i UoH-sektoren som har doktorgrad, 1981-97. Etter institusjonstype. Prosent.

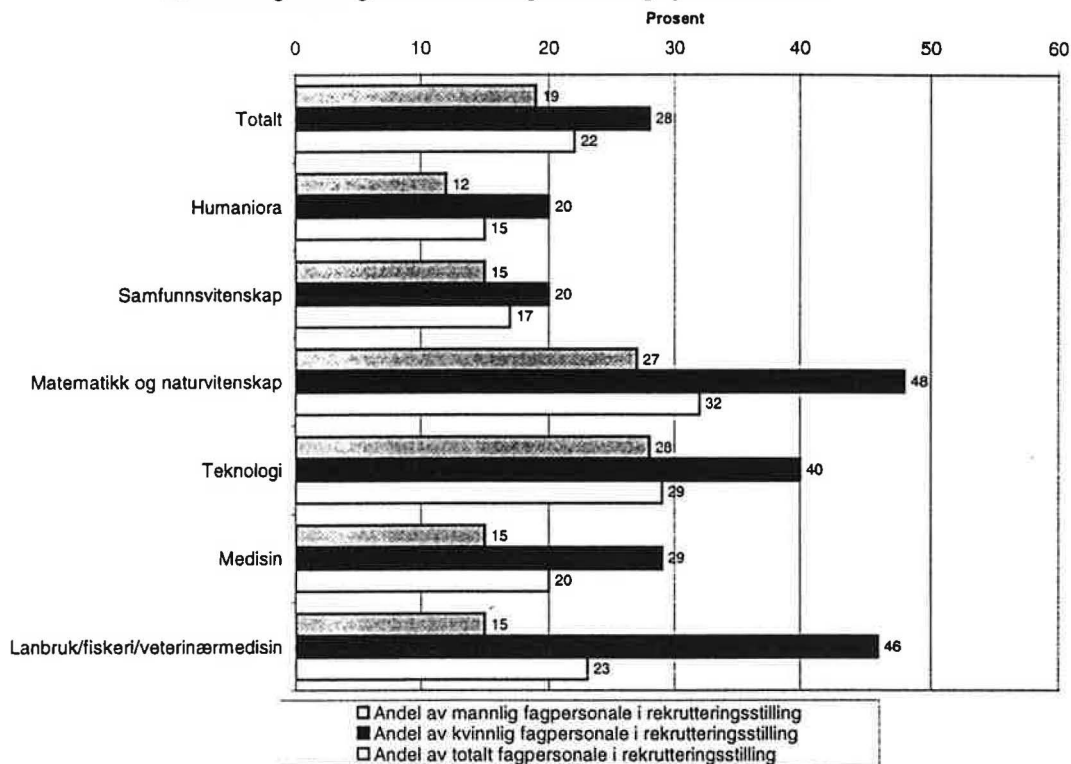

Andelen av det faste faglige/vitenskapelige personalet i UoH sektoren som har doktorgrad har økt betraktelig fra begynnelsen av 80-tallet. Ved universitetene hadde 46 prosent av dette personalet doktorgrad i 1981. I 1997 hadde andelen økt til 60 prosent. Ved de vitenskapelige høyskolene hadde andelen økt fra 34 til 51 prosent, ved de private høyskolene fra 20 til 31 prosent. (Statistikkgrunlaget ble utvidet i 1997. Uten denne utvidelsen ville andelen for de private høyskolene vært 39 prosent i 1997). Også de statlige høyskolene (etablert august 1994) har økt doktorgradsandel. Andelen var her 10 prosent i 1997, mot 9 prosent i 1995.

1.4 Rekruttering

Av 13603 faglige/vitenskapelige ansatte i UoH sektoren hadde 22 prosent rekrutteringsstilling⁵ i 1997 (ref. vedlegg 3, tabell V.3). Figur 11 viser at andelen varierer fra 15 prosent innen humaniora til 32 prosent innen matematikk og naturvitenskap.

Figur 11 Andel av det faglige/vitenskapelige personalet i UoH-sektoren som har rekrutteringsstilling, 1997. Etter fagområde og kjønn. Prosent.

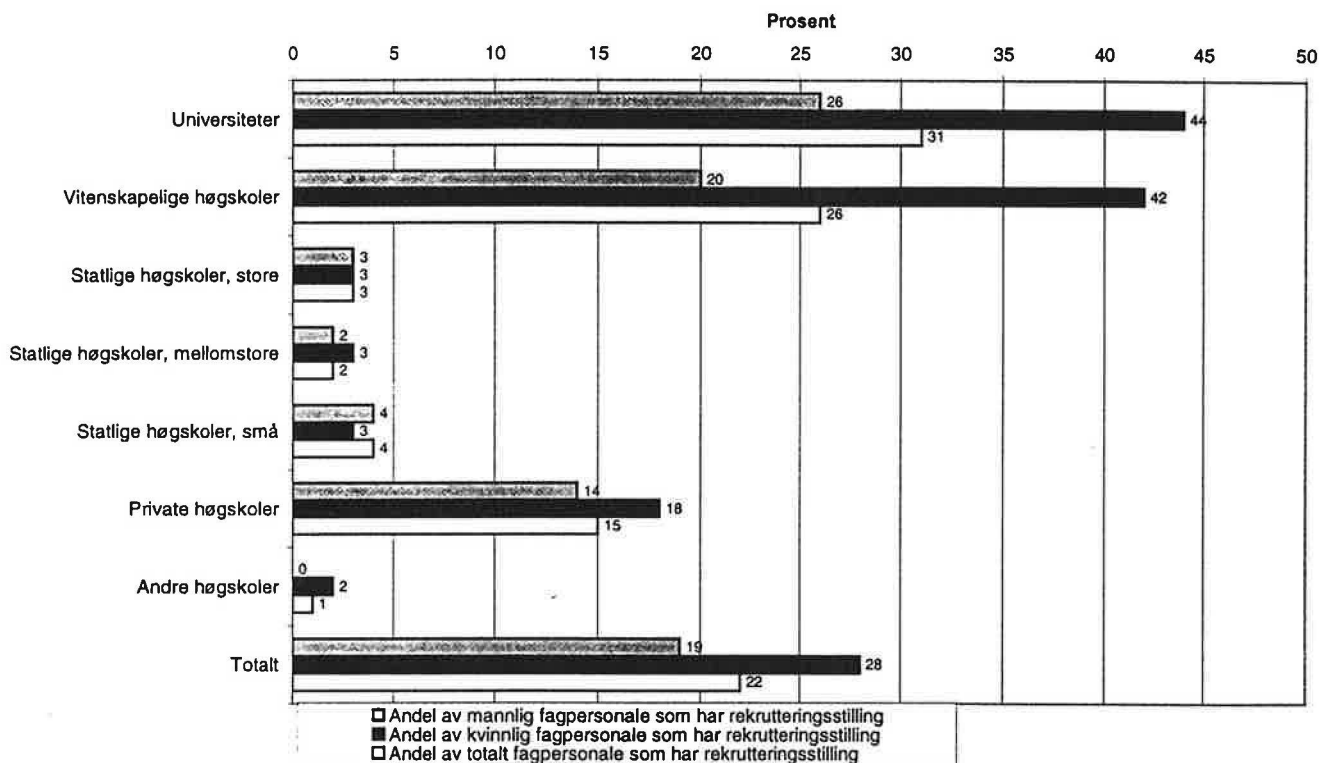

28 prosent av kvinnelig og 19 prosent av mannlig fagpersonale har rekrutteringsstilling. Innen alle fagene er det kvinnene som har høyest rekrutteringsandel. Størst er forskjellen innen landbruksfag (inklusive fiskerifag og veterinærmedisin), hvor hele 46 prosent av kvinnene har rekrutteringsstilling, mens 15 prosent av mennene har slik stilling. Her er også *antallet* rekrutteringsstillinger noe høyere for kvinner (57) enn for menn (48). Innen teknologi, matematikk og naturvitenskap har også bortimot halvparten av kvinnene rekrutteringsstilling. Disse tallene avspeiler at fagene har få kvinner. I antall er det langt flere mannlige enn kvinnelige forskningsrekrutter (teknologi har 95 kvinner og 398 menn, matematikk og naturvitenskap har 255 kvinner og 515 menn). For en full oversikt med antall og andel i rekrutteringsstilling fordelt på fagområde og kjønn, samt på institusjonstype, se vedlegg 3 tabell V.3.

⁵ Dvs. stipendiat eller vitenskapelig assistent.

Figur 12 viser at andelen av personalet som har rekrutteringsstilling varierer betraktelig også etter institusjonstype. Over en fjerdedel av det faglige personalet ved universitetene og de vitenskapelige høgskolene har rekrutteringsstilling, mens kun 3 prosent av det faglige personalet ved de statlige høgskolene har slik stilling.

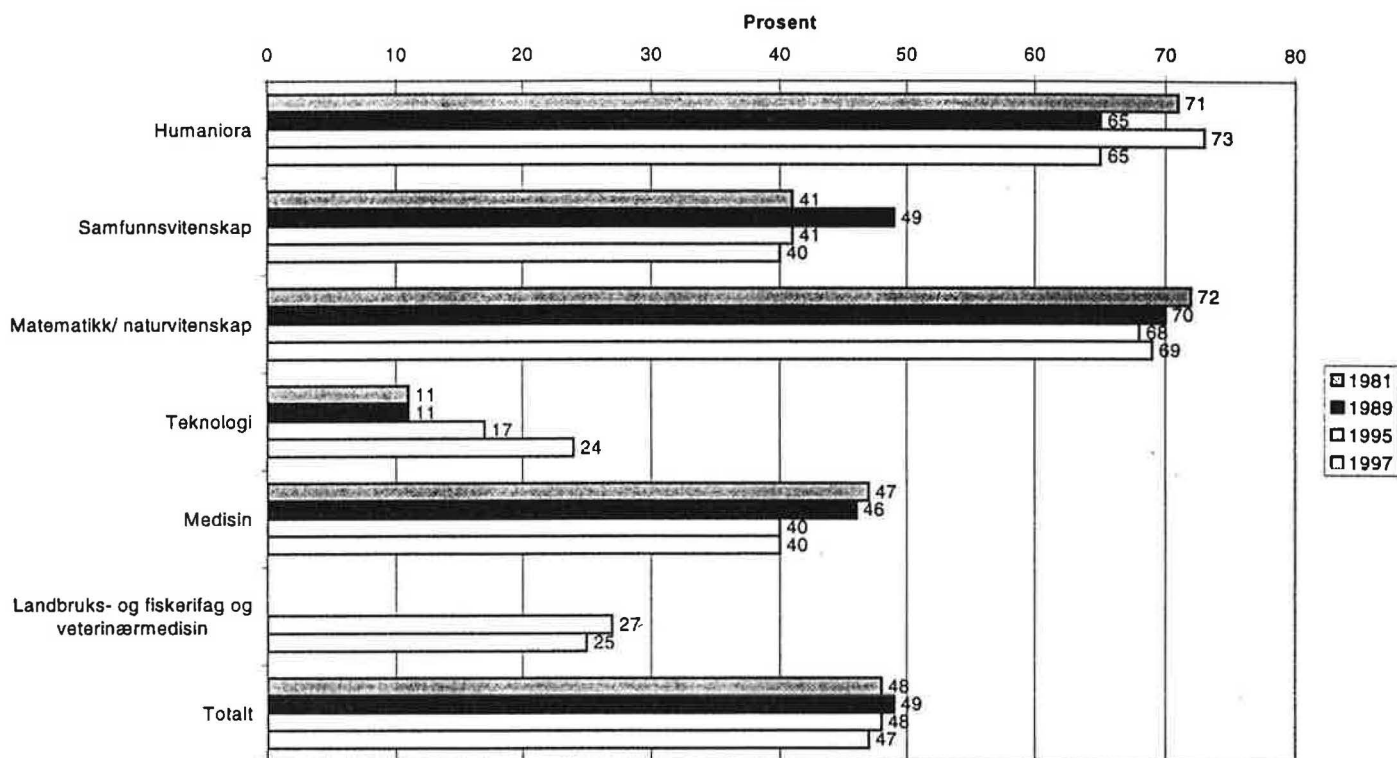
Figur 12 Andel av det faglige/vitenskapelige personalet i UoH-sektoren som har rekrutteringsstilling 1997. Etter institusjonstype og kjønn. Prosent.

1.5 FoU-profil og FoU-årsverk

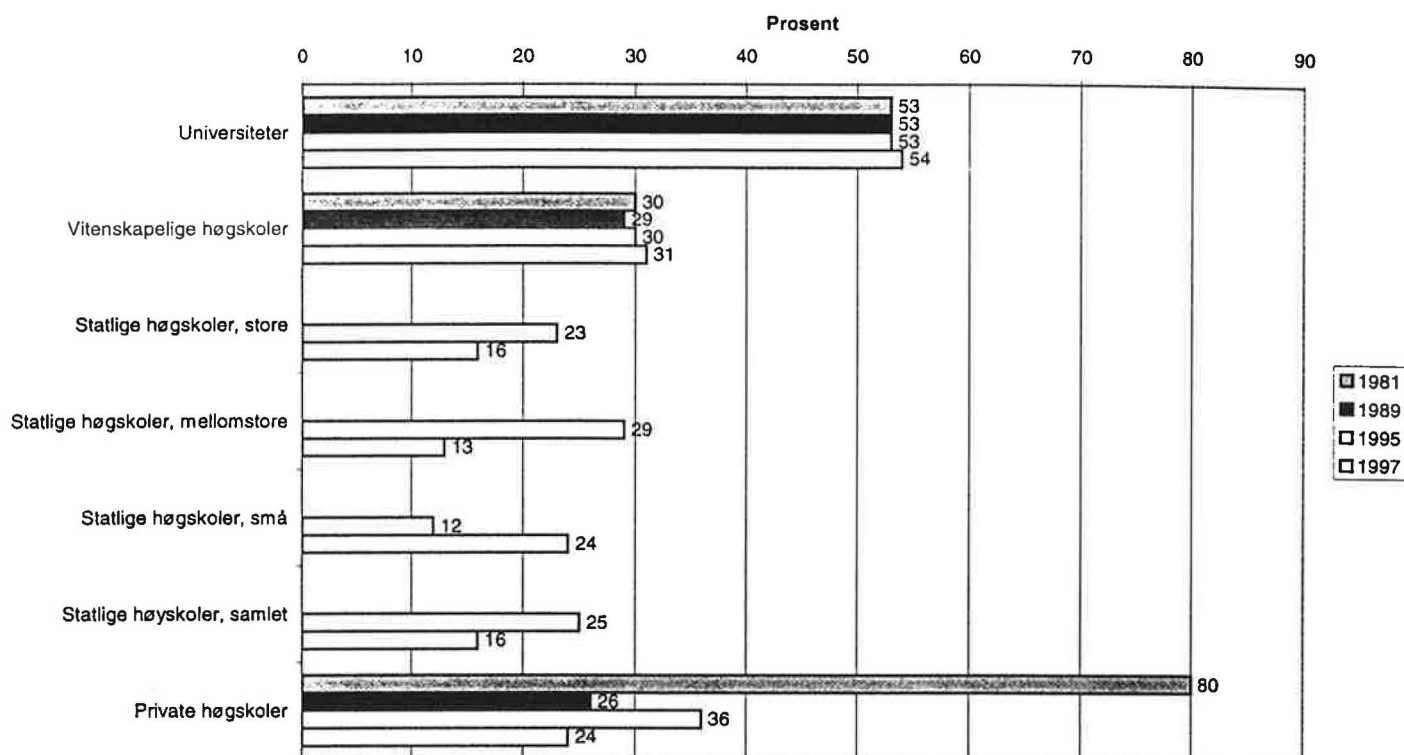
Figur 13 viser at grunnforskningsandelen (den andelen av FoU-virksomheten som er grunnforskning) i UoH-sektoren har holdt seg i underkant av 50 prosent i perioden 1981 til 1997. Teknologi er det eneste fagområdet som har hatt en markert økning i grunnforskningsandelen, fra 11 til 24 prosent. Ellers kan det spores en liten tilbakegang i grunnforskningsandelen innen medisin.

Figur 13 Grunnforskningens andel av fagområdenes driftsutgifter til FoU i UoH-sektoren 1981 - 1997. Prosentandeler.

Merknad: For 1981 og 1989 mangler fordeling på forskningsart i statistikkgrunlaget for landbruks- og fiskerifag og veterinærmedisin.

Figur 14 Grunnforskningens andel av institusjonenes driftsutgifter til FoU, 1981-1997. Prosent.

Figur 14 viser grunnforskningsandelen ved de ulike institusjonstypene fra 1981 til 1997. Ved universitetene og de vitenskapelige høyskolene har grunnforskningsandelen holdt seg stabil, ved universitetene på 53-54 prosent og ved de vitenskapelige høyskolene på 29-31 prosent.

Ved de statlige høyskolene er det store variasjoner i grunnforskningsandelen mellom de to årene det finnes statistikk for. Statistikkgrunlaget tilsier at en ikke bør legge for mye i disse variasjonene. Statistikken er basert på hvordan de FoU-utførende enheter selv karakteriserer sin forskning, og har slik et betydelig innslag av skjønn⁶. Når det gjelder de statlige høyskolene er sannsynligvis det samlede tallet fra 1997 det beste holdepunktet.

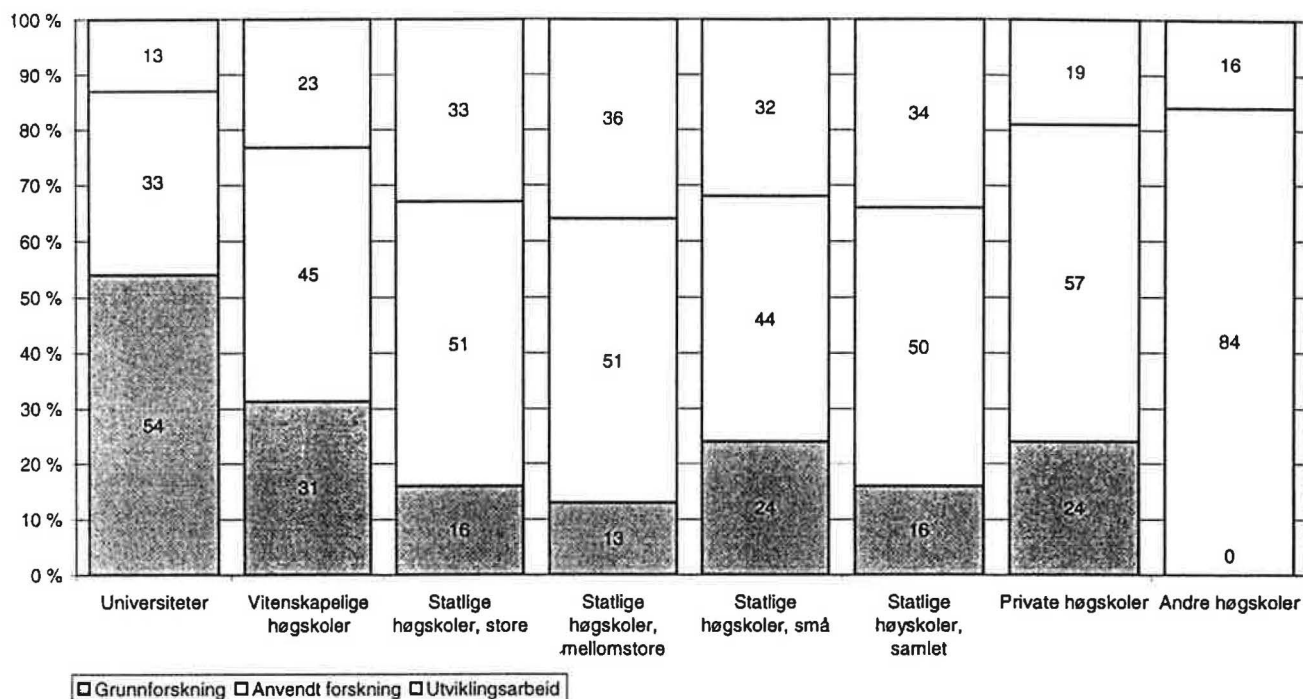
Ellers viste en spørreundersøkelse blant det faglige personalet ved de statlige høyskolene ved årsskiftet 1997/98, store variasjoner i grunnforskningsandel mellom institusjonene. Ved seks av høyskolene oppga personalet at 30 prosent eller mer av FoU-aktiviteten var grunnforskning, mens det ved to høyskoler ble oppgitt godt under 10 prosent grunnforskning. Samlet grunnforskningsandel for de statlige høyskolene i denne undersøkelsen var 22 prosent.⁷

⁶ Se vedlegg 2. Tilsvarende forbehold må tas for den høye andelen grunnforskning ved de private høyskolene i 1981.

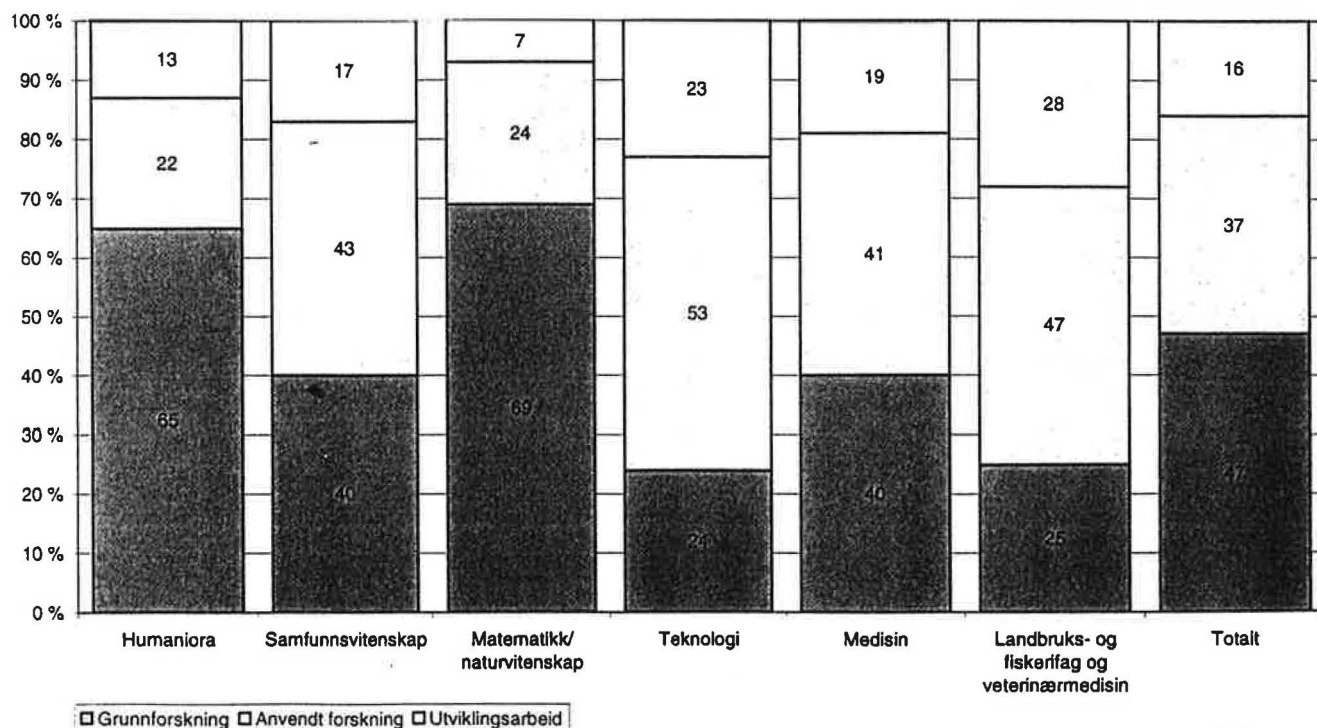
⁷ Kyvik og Skodvin 1998, tabell V.6.5. Samisk høyskole er ikke inkludert i disse tallene. Det ble brukt et utvidet FoU-begrep der kategoriene var: grunnforskning, anvendt forskning, utviklingsarbeid, utredning, forsøksvirksomhet, kunstnerisk utviklingsarbeid og annen faglig virksomhet som ikke er undervisningsrelatert.

Figur 15 viser driftsutgifter til FoU fordelt på institusjonstype og forskningsart. Universitetene har høyest grunnforskningsandel (54 prosent), de statlige høyskolene har den høyeste andelen utviklingsarbeid (34 prosent) og andre høyskoler har høyest andel anvendt forskning (84 prosent).

Figur 15 Driftsutgifter til FoU i UoH-sektoren, 1997. Etter forskningsart og institusjonstype. Prosent.

Figur 16 Driftsutgifter til FoU i UoH-sektoren, 1997. Etter forskningsart og fagområde. Prosent.

Figur 16 viser driftsutgifter til FoU fordelt på fagområde og forskningsart. Matematikk/naturvitenskap og humaniora har høyest andel grunnforskning (henholdsvis 69 og 67 prosent). Teknologi har høyest andel anvendt forskning (53 prosent), mens landbruksfag (inklusive fiskerifag og veterinærmedisin) har den høyeste andelen utviklingsarbeid (28 prosent).

Tabell 3 FoU-årsverk per faglig/vitenskapelig ansatt etter type institusjon, 1997.

Institusjonstype	FoU-årsverk	Totale årsverk	FoU-årsverk i andel av total
Universiteter	4052	7657	0,53
Vitenskapelige høyskoler	443	911	0,49
Private høyskoler	101	302	0,33
Statlige høyskoler	Store	260	0,11
	Mellomstore	186	0,14
	Små	42	0,11
	Samlet	487	0,12
Andre høyskoler	8	116	0,07
Totalt	5091	13012	0,39

Tabell 4 FoU-årsverk per faglig/vitenskapelig ansatt etter fagområde, 1997.

Fagområde	FoU-årsverk	Totale årsverk	FoU-årsverk i andel av total
Humaniora	729	2424	0,30
Samfunnsvitenskap	1096	3221	0,34
Matematikk/naturvitenskap	1210	2296	0,53
Teknologi	617	1639	0,38
Medisin	1211	3005	0,40
Landbruk/fiskeri/vet.med.	228	427	0,53
Totalt	5091	13012	0,39

Tabell 3 og 4 viser FoU-årsverk i universitets- og høyskolesektoren i 1997. Universitetene står for 80 prosent av FoU-årsverkene i sektoren. Her utfører det faglige/vitenskapelige personalet i gjennomsnitt i overkant av et halvt FoU-årsverk per år. Tallene er betydelig lavere ved de statlige høyskolene og andre høyskoler hvor gjennomsnittlig FoU-årsverk per faglig ansatt er henholdsvis 0,12 og 0,07. Hvor stor del av tiden som brukes på FoU varierer betydelig mellom de statlige høyskolene (ref. Kyvik og Skodvin 1998, tabell V.6.2).

Også mellom fagområdene er det forskjeller. Innen matematikk og naturvitenskap og innen landbruksfag (inklusive fiskerifag og veterinærmedisin), brukes i overkant av halvparten av tiden til FoU. Humaniora og samfunnsvitenskap ligger lavest med henholdsvis 30 og 34 prosent.

Del II Kandidatenes sysselsetting og mobilitet

Denne delen av rapporten bygger på data fra spørreundersøkelser til kandidater uteksaminert i vårsemesterene 1995, 1996 og 1997. Gruppene som dekkes er universitetskandidater med høyere grad (ikke medisinere), siviløkonomer, sivilingeniører, arkitekter, landbrukskandidater, helsefagkandidater, ingeniører (1995 og 97), EDB-kandidater (1997), bioingeniører (1995), samt sykepleiere (1995). Samlet består utvalget av 10100 kandidater.

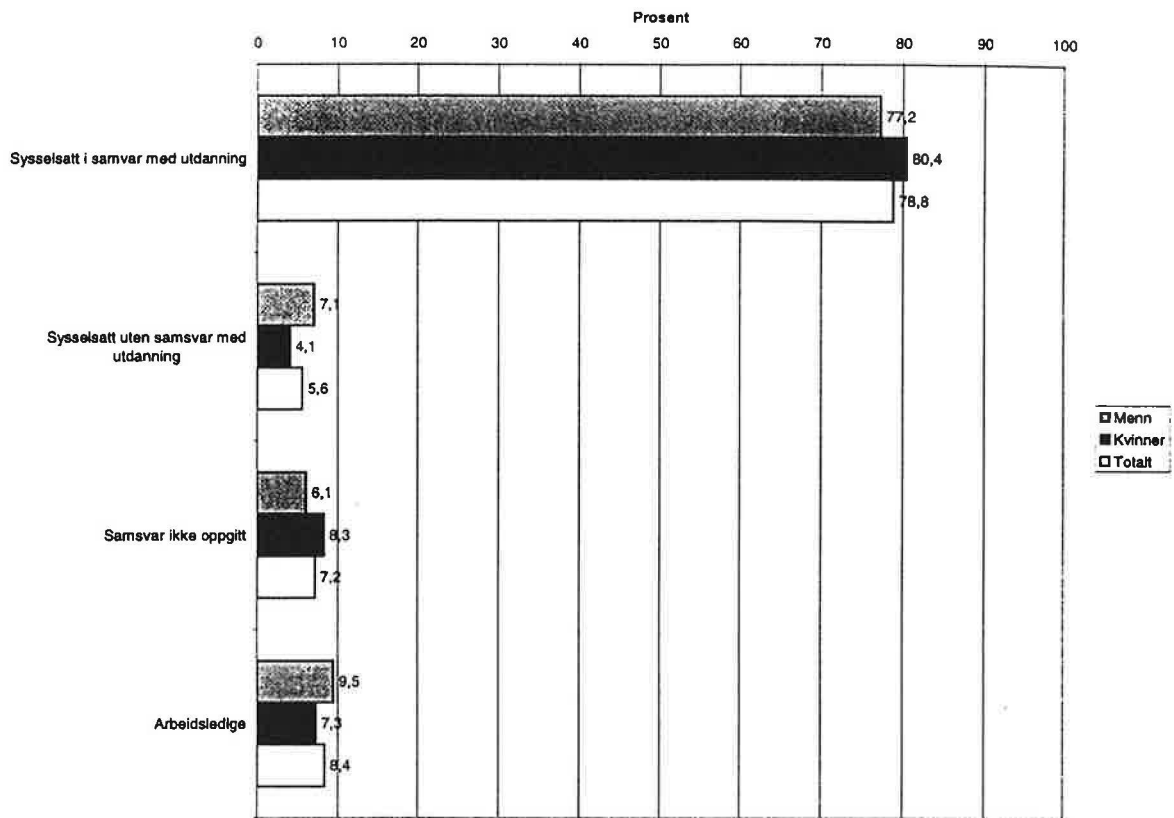
2.1 Får kandidatene jobb i samsvar med utdanningen?

Kandidatene som var i arbeid et halvt år etter eksamen har svart på spørsmål om hvordan de synes innholdet i utdanningen deres passer arbeidsoppgavene de har, og i hvilken grad arbeidet krever høyere utdanning. Kategorien "sysselsatt i samsvar med utdanningen" omfatter de som mener arbeidet krever høyere utdanning eller at det er en fordel å ha det. Til denne gruppen regnes også de som mener at utdanningen passer godt eller middels til arbeidsoppgavene, selv om arbeidsoppgavene ikke krever høyere utdanning.

Totalt var 78,8 prosent av arbeidsstyrken⁸ sysselsatt i samsvar med sin utdanning. En større andel kvinner enn menn var sysselsatt i samsvar med utdanningen (figur 17).

⁸ Omfatter sysselsatte og arbeidsløse. Andre er holdt utenfor (for eksempel hjemmearbeidende, vernepliktige og de som har tatt fatt på ny utdanning).

Figur 17 Sysselsettingsstatus til kandidater 1995-97. Etter kjønn. N=8533.

Merknad: Omfatter sysselsatte og arbeidsløse. Data er vektet, siden det er ulik trekksannsynlighet for forskjellige utdanningsgrupper i ulike år. Omfang av undersøkelsen og utvalg av kandidater er nærmere beskrevet i NIFU skriftserie nr. 19/97, 27/97 og 12/98.

Av tabell 5 ser vi at de vitenskapelige høyskolene har høyest andel kandidater med arbeid i samsvar med utdanningen, mens høyest andel som har arbeid *uten* samsvar med utdanningen finner vi blant kandidatene fra de store statlige høyskolene.

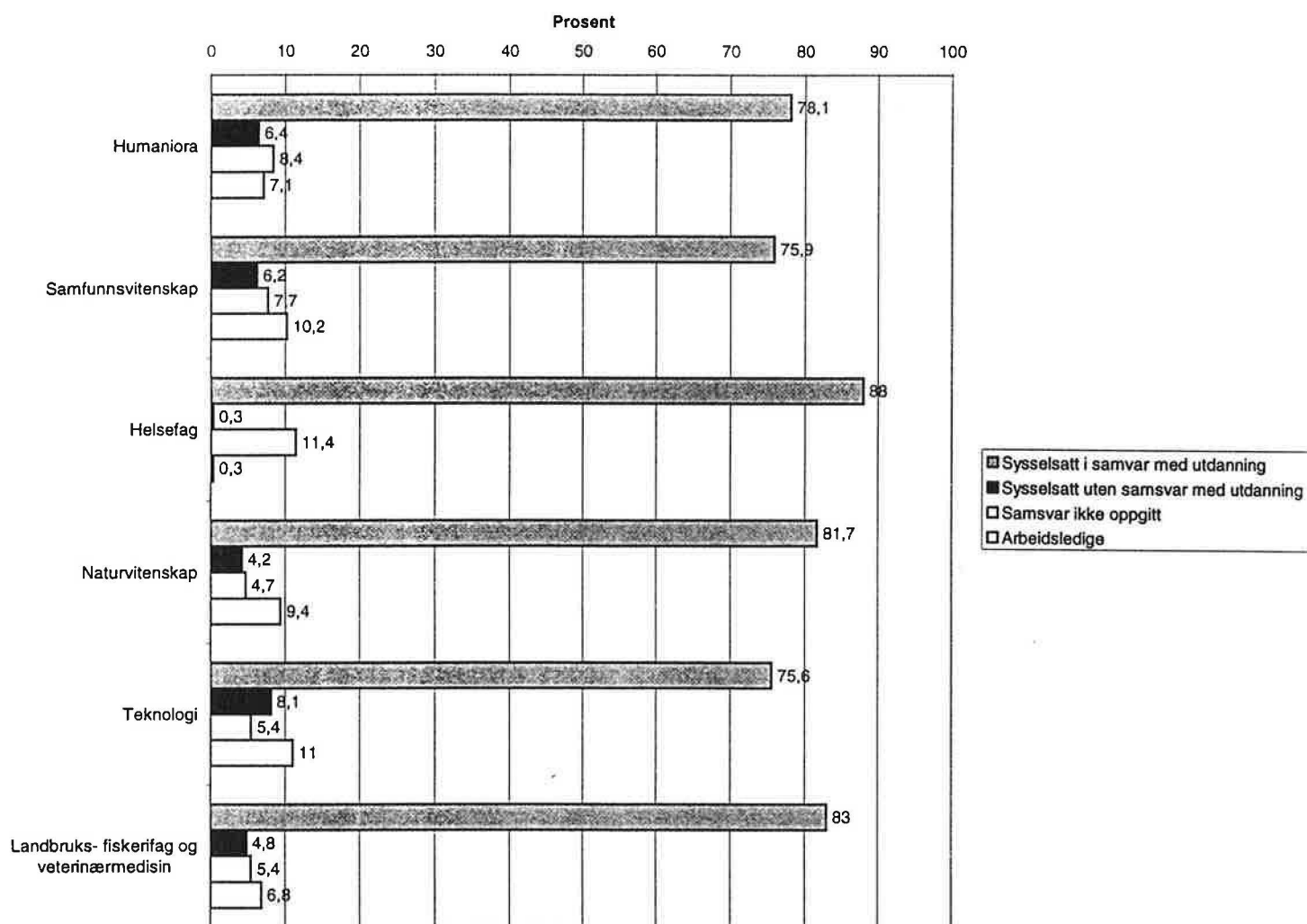
Tabell 5 Sysselsettingsstatus til kandidater 1995-97. Etter type utdanningsinstitusjon. Prosent.

Institusjonstype	Sysselsetting				Sum	Kandidater totalt	N
	Samsvar ikke oppgitt	I samsvar med utdanning	Uten samsvar med utdanning	Arbeidsledige			
Universiteter	6,7	78,7	5,3	9,2	100	4618	
Vitenskapelige høyskoler	6,4	83,0	3,8	6,9	100	1019	
Statlige høyskoler	Små	9,2	76,0	4,8	10,1	100	416
	Mellomstore	9,5	82,3	3,8	4,4	100	628
	Store	6,8	76,9	8,2	8,1	100	1624
	Samlet	7,8	78,1	6,6	7,5	100	2668
Private høyskoler	9,3	74,0	4,7	12,1	100	228	
Totalt	7,2	78,8	5,6	8,4	100		
N	576	6743	486	728		8533	

Data og utvalg: Se merknad figur 17.

For kandidater fra statlige høyskoler er det klare kjønnsforskjeller i sysselsettingsstatus (3,4% av kvinnene og 11% av mennene er arbeidsløse). Dette kan føres tilbake til kjønnsforskjeller i studievalg. Andelen arbeidsløse er lavest innen de helsefaglige studieretningene som er med i utvalget (0,3 prosent), og høyest for teknologikandidatene (11 prosent). For de helsefaglige studieretningene er 86,5 prosent av kandidatene kvinner, mens 78,8 prosent av teknologikandidatene er menn. Sysselsettingsstatus fordelt på fagområde fremkommer av figur 18.

Figur 18 Sysselsettingsstatus til kandidater 1995-97. Etter fagområde. N=8533.

Data og utvalg: Se merknad figur 17.

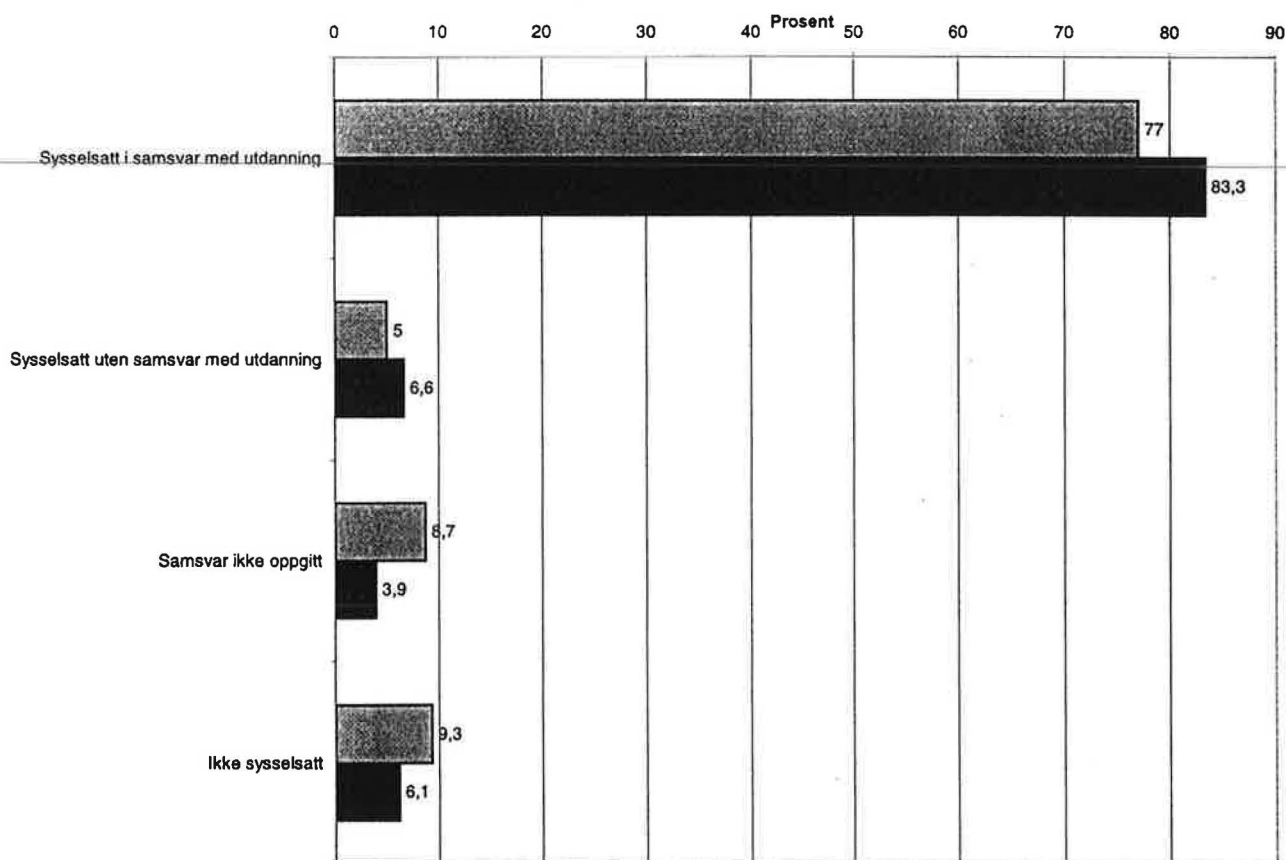
Det er som nevnt kandidatene innenfor de helsefaglige studieretningene som lettest finner arbeid i samsvar med utdanningen. På andre plass kommer landbruksfag (inklusive fiskerifag og veterinærmedisin). Teknologikandidatene og samfunnsviterne kommer nederst, mens naturvitenskap og humaniora inntar en mellomposisjon.

Enkelte institusjonsforskjeller i sysselsettingstatus kan føres tilbake til fagforskjellene. Teknologi dominerer utvalget av kandidatene ved de statlige høyskolene, særlig ved de store og de små skolene. De høye andelene arbeidsløse og sysselsatte uten samsvar med utdanningen ved disse skolene finner vi hovedsakelig blant ingeniørene. For sykepleierne, som er den andre store kandidatgruppen her, er andelen ikke sysselsatte 0,2 prosent og andelen sysselsatte uten samsvar med utdanningen 0,3 prosent.

Alt i alt sier tallene at fagområde er viktigere enn institusjonstype for å forstå kandidatenes sysselsettingsstatus. Det er likevel betydelige forskjeller mellom institusjonstypene innen de ulike fagområdene. Det er imidlertid vanskelig å si noe nærmere om dette forholdet fordi det dreier som om ulike typer kandidater innen de ulike institusjonstypene. Utvalget er heller ikke representativt med henblikk på fagområde/institusjonstype: eksempelvis er samfunnsvitenskap ved vitenskapelige høyskoler bare representert med NHH, ved mellomstore statlige høyskoler bare representert med Høgskolen i Bodø og ved store statlige høyskoler bare representert med Høgskolen i Agder.

Fra 1995 til 1997 forbedret arbeidsmarkedssituasjonen for akademikere seg betraktelig. Spesielt sivilingenjørerene opplevde en klar forbedring (se NIFU skriftserie nr. 12/98). Av figur 17 ser vi at i denne perioden økte både sysselsetting som var i samsvar med utdanningen og sysselsetting som ikke var i samsvar med utdanningen. Det ble lettere for kandidatene både å få jobb som passet utdanningen og å få andre typer jobber. (Da andelen som ikke besvarte spørsmålet om samsvar med utdanning samtidig endret seg betydelig, er data noe usikre med hensyn til graden av økning på de to kategoriene.)

Figur 19 Sysselsettingsstatus til kandidater 1995 og 1997. N=8533.

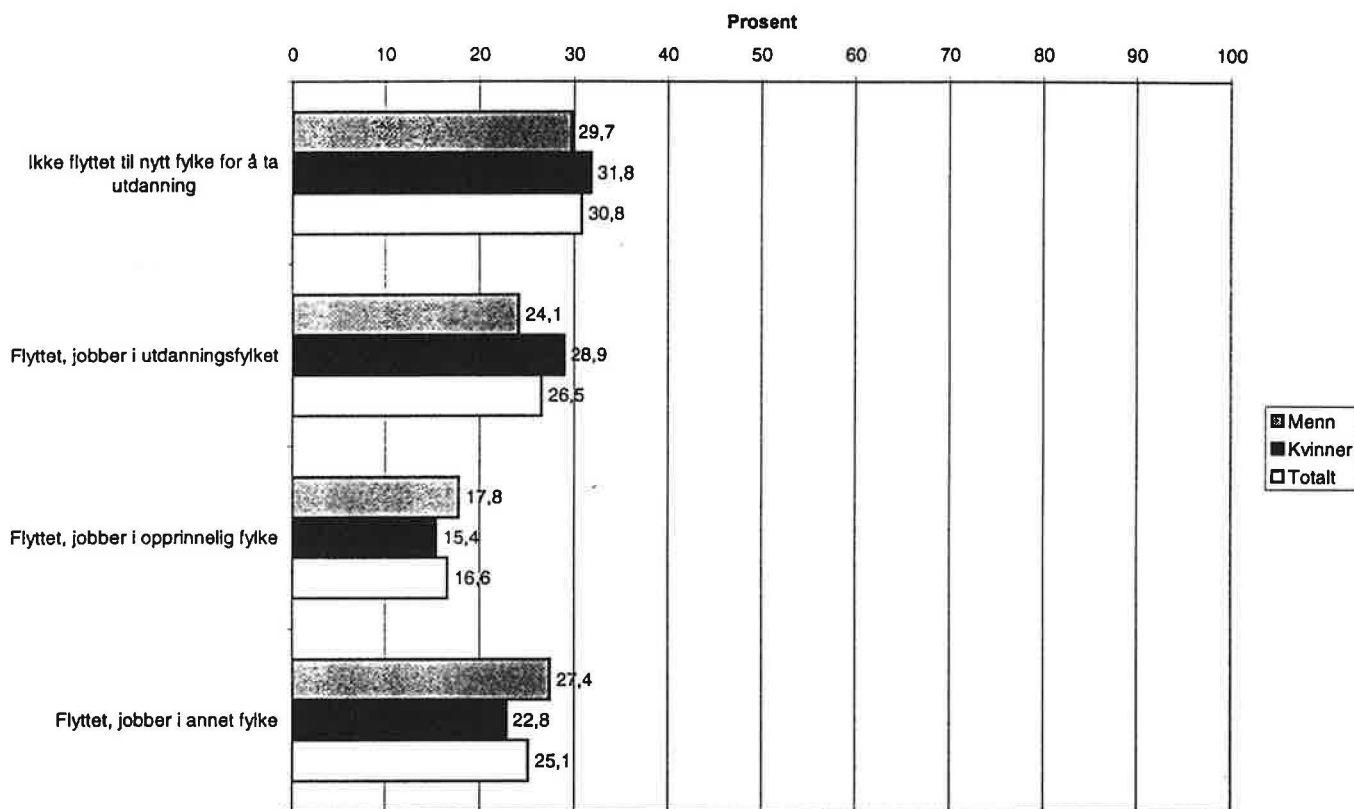
Data og utvalg: Se merknad figur 17.

■ 1995 ■ 1997

2.2 Hvor jobber de kandidatene som flyttet for å ta utdanning?

De fleste av kandidatene fikk sin utdanning ved en skole som ikke lå i hjemfylket (dvs. utenfor det fylket kandidaten oppgir som hjemsted ved fylte 17 år). En noe større andel menn enn kvinner flyttet for å ta utdanning. Kvinner som ikke tar utdanning i hjemfylket har en større tendens enn menn til å ta seg jobb i utdanningsfylket, mens menn hyppigere får jobb i hjemfylket eller utenfor både utdanningsfylket og hjemfylket (figur 20).

Figur 20 Flytting mellom fylker i forbindelse med utdanning og arbeid. Kandidater 1995-1997. Etter kjønn. Prosent. N=7805.

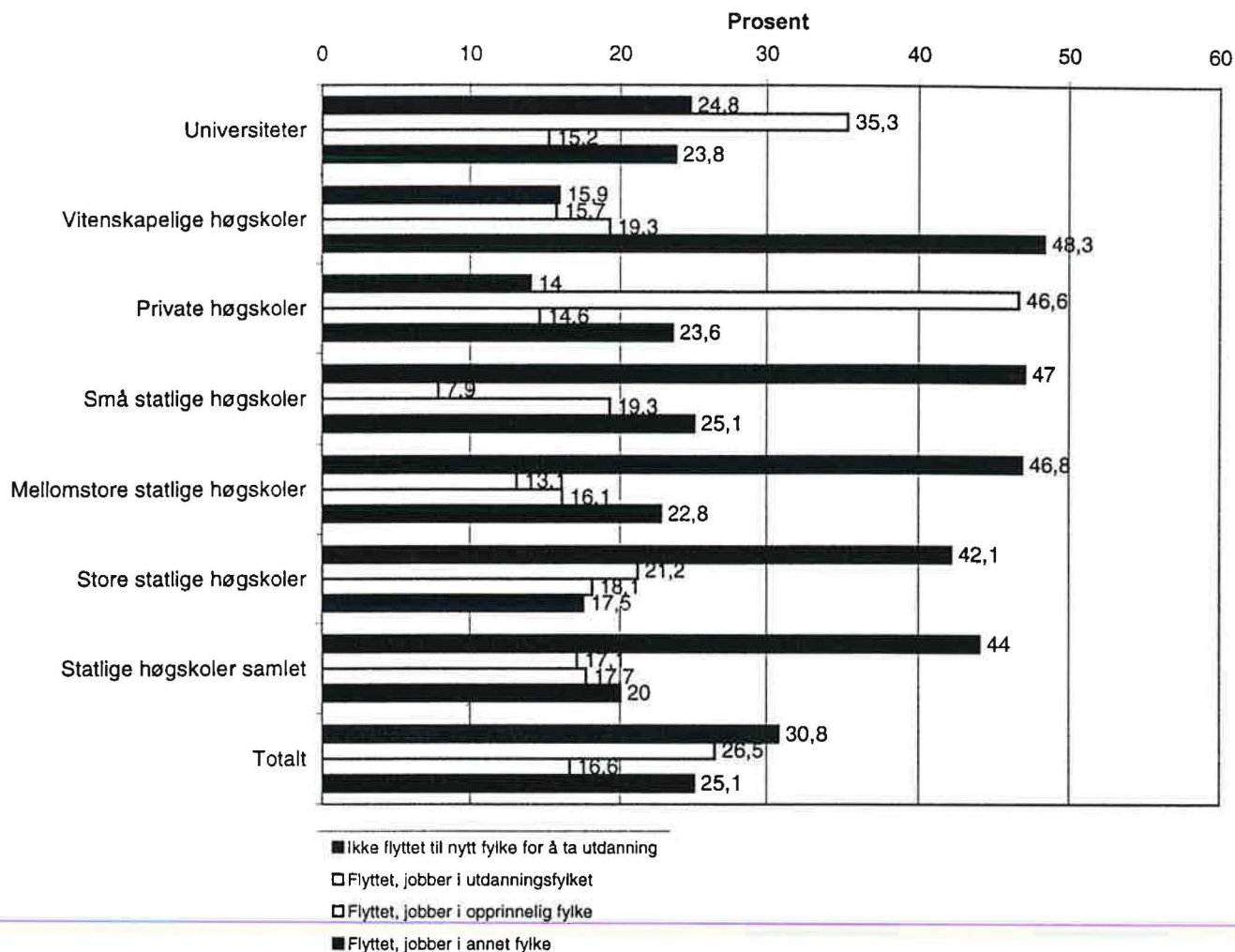

Figuren omfatter de kandidatene som var i arbeid et halvt år etter eksamen og viser: (1) andel som ikke flyttet til nytt fylke for å ta utdanning, uansett arbeidssted, (2) andel som flyttet til nytt fylke for å ta utdanning og jobbet i utdanningsfylket, (3) andel som flyttet til nytt fylke for å ta utdanning og jobbet i hjemfylket, samt (4) andel som flyttet til nytt fylke for å ta utdanning og jobbet i tredje fylke. Data: Se merknad figur 17.

Samlet viser materialet at norsk ungdom flytter mye, både for å utdanne seg og for å jobbe. Det var bare 31 prosent (av de som var i jobb et halvt år etter eksamen) som

hadde sin utdanning fra hjemfylket og hele 25 prosent som flyttet til nytt fylke både for å ta utdanning og for å jobbe.⁹

Figur 21 Flytting mellom fylker i forbindelse med utdanning og arbeid. Kandidater 1995-1997. Etter institusjonstype. Prosent. N=7805.

Figuren omfatter de kandidatene som var i arbeid et halvt år etter eksamen og viser: (1) andel som ikke flyttet til nytt fylke for å ta utdanning, uansett arbeidsted, (2) andel som flyttet til nytt fylke for å ta utdanning og jobbet i utdanningsfylket, (3) andel som flyttet til nytt fylke for å ta utdanning og jobbet i hjemfylket, samt (4) andel som flyttet til nytt fylke for å ta utdanning og jobbet i tredje fylke. Data: Se merknad figur 17.

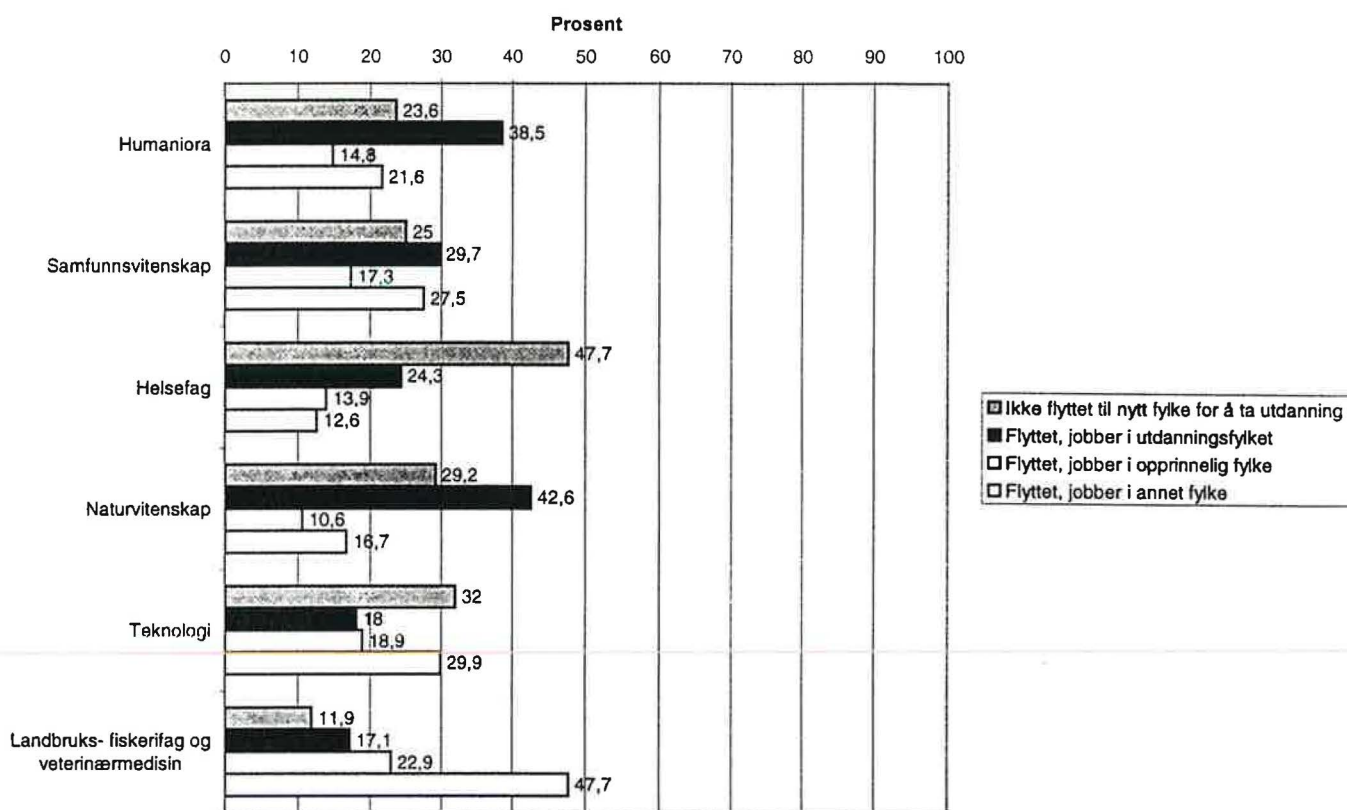
Figur 21 viser klare forskjeller mellom institusjonstypene. De statlige høyskolene har høyest andel kandidater fra eget fylke (44 prosent) og bidrar slik til at ungdom får utdanning i hjemfylket sitt. Statlige høyskoler har også størst tilbakeflytting: her har 38 prosent av kandidatene som kommer fra andre fylker og som er i jobb etter eksamen, jobb i hjemfylket. Høyest er andelen ved de små statlige høyskolene med

⁹ Analysen er basert på arbeidssted og studiested. I prinsippet kan kandidaten ha bodd på hjemstedet (eks. Lier) under utdanningen (eks. Oslo) og fremdeles bo der ved jobb i tredje

42,5 prosent tilbakeflytting. *De vitenskapelige høgskolene* har høyest andel "gjennomtrekk" i fylket: her er det 48 prosent av kandidatene som kom fra et annet fylke og som etter eksamen jobbet i et tredje fylke. Størst andel med jobb i utdanningsfylket finner vi blant kandidatene fra *universitetene og de private høgskolene*. Ved universitetene har 47 prosent av "innflytterne" jobb i utdanningsfylket etter eksamen. Tilsvarende for de private høgskolene er 47,5 prosent. (Figur 21 inkluderer også de som ikke flyttet, og viser derfor andre tall.)

Det er også store forskjeller mellom fagene innen de enkelte institusjonstypene. Forskjellene går ulike veier. Ved universitetene er det eksempelvis helsefagene som har høyest "tilbakeflytting" (og naturvitenskap lavest), mens helsefagene har lavest "tilbakeflytting" ved de statlige høgskolene (her har samfunnsvitenskap høyest "tilbakeflytting").

Figur 22 Flytting mellom fylker i forbindelse med utdanning og arbeid. Kandidater 1995-1997. Etter fagområde. Prosent. N=7805.

Figuren omfatter de kandidatene som var i arbeid et halvt år etter eksamen og viser: (1) andel som ikke flyttet til nytt fylke for å ta utdanning, uansett arbeidsted, (2) andel som flyttet til nytt fylke for å ta utdanning og jobbet i utdanningsfylket, (3) andel som flyttet til nytt fylke for å ta utdanning og jobbet i hjemfylket, samt (4) andel som flyttet til nytt fylke for å ta utdanning og jobbet i tredje fylke. Data: Se merknad figur 17.

Figur 22 viser betydelige fagforskjeller i studie og jobbmobilitet. Kandidatene innen helsefag og landbruksfag er de som skiller seg klart ut. *Helsefag* har høyest andel med utdanning fra hjemfylket (47,7 prosent) og lavest andel med jobb i tredje fylke (12,6 prosent "dobbel-flyttere"). (Uten sykepleierne som utgjør hoveddelen av utvalget innen helsefag, får fagområdet en helt annen profil: høy andel av både dobbeltflytting og tilbakeflytting.) *Landbruksfag* (inklusive fiskerifag og veterinærmedisin) har motsatt lav andel med utdanning fra hjemfylket (11,9 prosent) og høy andel dobbeltflytting (47,7 prosent).

Forskjellene innen den gruppen som tok utdanning utenfor hjemfylket er også interessante. Innen *naturvitenskap* har 60,6 prosent av "innflytterne" jobb i utdanningsfylket etter eksamen. *Teknologi* har høyest andel tilbakeflytting. Her har 35,9 prosent av kandidatene som kommer fra andre fylker og som er i jobb etter

eksamen, jobb i hjemfylket. (Figur 22 inkluderer også de som ikke flyttet og viser derfor andre tall.)

Fagforskjellene har sammenheng med hvilken skoletype som dominerer kandidatutvalget innen de enkelte fagområdene. Innen naturvitenskap er samtlige kandidater i utvalget universitetskandidater (stor andel med jobb i utdaningsfylket). Innen helsefagene er 63 prosent fra statlige høyskoler (stor andel med utdanning i hjemfylket). Innen landbruksfag (inklusive fiskerifag og veterinærmedisin) er 95 prosent fra vitenskapelige høyskoler (høy andel dobbeltflytting).

Referanser

- Aksnes, Dag W. og Sundnes, Susanne Lehmann 1998: Forskningsressurser i universitets- og høgskolesektoren. Rapport 7/98, NIFU.
- Kandidatundersøkelsen 1995. NIFU skriftserie nr. 19/97.
- Kandidatundersøkelsen 1996. NIFU skriftserie nr. 27/97.
- Kandidatundersøkelsen 1997. NIFU skriftserie nr. 12/98.
- Kyvik, Svein og Skodvin, Ole-Jacob 1998: FoU ved statlige høgskoler. Rapport 10/98, NIFU.

Vedlegg 1

Institusjoner som er med i NIFUs FoU-statistikk og Forskerpersonalregisteret.

Universiteter	Vitenskapelige høyskoler	Statlige høyskoler	Private høyskoler	Andre høyskoler
UiO, UiB, NTNU, UiTø, Universitetsstudiene på Svalbard (fra 1995).	NHH, NLH, NVH, NIH, Norges musikkhøgskole, Arkitektelhøgskolen i Oslo.	Samtlige 26 (fra 1995).	Handelshøyskolen BI, Menighetsfakultetet, Misjonshøgskolen i Stavanger, Norsk lærerakademi, Diakonhjemmets høyskolesenter (fra 1997).	Politihøgskolen (fra 1997), Kunsthøgskolene (fra 1997).

Rapportens inndelingen av statlige høyskoler etter størrelse.

Små: under 1500 studenter	Mellomstore: 1500 til 3500 studenter	Store: over 3500 studenter
Gjøvik, Harstad, Molde, Narvik, Nesna, Samisk, Ålesund.	Akershus, Bodø, Buskerud, Finnmark, Lillehammer, Nord-Trøndelag, Sogn og Fjordane, Stord/Haugesund, Tromsø, Vestfold, Volda.	Agder, Bergen, Hedmark, Oslo, Stavanger, Sør-Trøndelag, Telemark, Østfold.

Basert på registrerte studenter 1997, ifølge St.prp nr 1 (1998-99).

Institusjoner som er med i Kandidatundersøkelsen 1995-97.

Universiteter	Vitenskapelige høyskoler	Statlige høyskoler			Private høyskoler
		Små	Mellomstore	Store	
UiO, UiB, NTNU, UiTø.	NHH, NLH, NVH, Norges musikkhøgskole, Arkitektelhøgskolen i Oslo.	Gjøvik, Harstad, Molde, Narvik, Ålesund.	Akershus, Bodø, Buskerud, Finnmark, Nord-Trøndelag, Sogn og Fjordane, Stord/Haugesund, Tromsø, Vestfold.	Agder, Bergen, Hedmark, Oslo, Stavanger, Sør-Trøndelag, Telemark, Østfold.	Arkitektelhøgskolen, Bergen, Betanien, Oslo, Betanien, Bergen, Diakonissehjemmet, Bergen, Diakonhjemmet, Oslo, Diakonissehuset, Oslo, Menighetssøsterhjemmet, Oslo, Menighetsfakultetet, Misjonshøgskolen i Stavanger, NKI-Ingeniørhøgskole.

Vedlegg 2

Statistikkgrunnlag for del I av rapporten

De FoU-statistiske undersøkelsene i UoH-sektoren er totalundersøkelser. Undersøkelsesenheterne er det enkelte institutt og annen tilsvarende grunnenhet. I tillegg til opplysninger fra enhetene innhentes NIFU personal- og regnskapsopplysninger fra lærestedene, herunder også økonomiske data om eksternt finansiert virksomhet ved oppdragsseksjonene. En annen viktig del av kildematerialet er informasjon innhentet direkte fra eksterne finansieringskilder; bl.a. Norges forskningsråd og diverse fonds og foreninger.

Grunnlaget for beregninger av FoU-ressursene er NIFUs forskerpersonalregister. Til hver stilling/stillingskategori i dette registeret knyttes stillingsbrøk, gjennomsnittslønn og FoU-andel. FoU-andelene bygger på tidsbruksundersøkelser foretatt av NIFU. På dette grunnlaget beregnes FoU-utgifter over lærestedenes grunnbudsjetter.

I ressursene til forskning og utviklingsarbeid inngår også FoU-andelen av kapitalutgiftene (vitenskapelig utstyr, bygg) og forskningens andel av overheadutgiftene (administrasjon, drift av bygninger osv.).

Alle institutter/avdelinger som utfører FoU, får tilsendt NIFUs spørreskjema om forskningsvirksomheten. Her blir enheten bedt om å fordele FoU-aktiviteten på aktivitetstype (grunnforskning, anvendt forskning, utviklingsarbeid), oppgi fag og formål for forskningen og viktigst; oppgi den delen av ekstern FoU-aktivitet som lærestedet sentralt ikke har opplysninger om, dvs. personer institusjonen ikke har arbeidsgiveransvar for og FoU-utgifter knyttet til dette personalet. Spørreskjemaet inneholder OECDs definisjoner av FoU, grunnforskning, anvendt forskning og utviklingsarbeid:

"Forsknings- og utviklingsarbeid (FoU) er kreativ virksomhet som utføres systematisk for å oppnå økt kunnskap - herunder kunnskap om mennesket, kultur og samfunn - og omfatter også bruken av denne kunnskapen til å finne nye anvendelser.

FoU inndeles i følgende aktivitetstyper:

* Grunnforskning er eksperimentell eller teoretisk virksomhet som primært utføres for å skaffe til veie ny kunnskap om det underliggende grunnlag for fenomener og observerbare fakta - uten sikte på spesiell anvendelse eller bruk.

* Anvendt forskning er også virksomhet av original karakter som utføres for å skaffe til veie ny kunnskap. Anvendt forskning er primært rettet mot bestemte praktiske mål eller anvendelser.

* Utviklingsarbeid er systematisk virksomhet som anvender eksisterende kunnskap fra forskning og praktisk erfaring, og som er rettet mot:

-å fremstille nye eller vesentlig forbedrede materialer, produkter eller innretninger, eller

-å innføre nye eller vesentlig forbedrede prosesser, systemer og tjenester."

Med spørreskjemaet følger et vedlegg som utdyper FoU-begrepet ved eksempler på grensetrekking mot annen virksomhet. Det er likevel mulig at noen enheter legger ulikt innhold i begrepene ved utfylling av skjemaet, og ved bruk av tall på mikronivå bør det tas forbehold.

Vedlegg 3

Tabell V.1 Doktorgradsandeler blant det faste faglige/vitenskapelige personalet i UoH-sektoren 1997. Etter institusjonstype, stillingsnivå og kjønn. Prosent (Antall med doktorgrad i parentes.)

Stilling	Universiteter			Vitenskapelige høgsk.			Private høgskoler			Andre høgskoler			Statlige høgskoler			Totalt		
	Kvinner	Menn	Tot.	Kvinner	Menn	Tot.	Kvinner	Menn	Tot.	Kvinner	Menn	Tot.	Kvinner	Menn	Tot.	Kvinner	Menn	Tot.
Toppstilling	82 (161)	83 (1226)	82 (1387)	72 (13)	72 (147)	72 (160)	0 (0)	84 (38)	83 (38)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	56 (9)	68 (104)	67 (113)	78 (183)	80 (1515)	80 (1698)
Førstestilling	61 (233)	60 (603)	60 (836)	67 (32)	54 (108)	56 (140)	50 (6)	45 (32)	46 (38)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	24 (50)	25 (216)	25 (266)	50 (321)	47 (959)	47 (1280)
Mellomstilling	5 (14)	4 (15)	4 (29)	0 (0)	8 (7)	5 (7)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (4)	1 (8)	0 (12)	1 (18)	1 (30)	1 (48)
Totalt	48 (408)	64 (1844)	60 (2252)	41 (45)	53 (262)	51 (307)	9 (6)	39 (70)	31 (76)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	4 (63)	13 (328)	10 (391)	20 (522)	41 (2504)	35 (3026)
Antall N	846	2892	3738	111	491	602	69	178	247	60	76	136	1496	2496	3992	2582	6133	8715

Tabell V.2 Doktorgradsandeler blant det faste faglige/vitenskapelige personalet i UoH-sektoren 1997. Etter fagområde, stillingsnivå og kjønn. Prosent (Antall med doktorgrad i parentes.)

Stilling	Humaniora			Samfunnsvitenskap			Matematikk/- naturvitenskap			Teknologi			Medisin			Landbruks- og fiskerifag og veterinærmedisin		
	Kvinner	Menn	Tot.	Kvinner	Menn	Tot.	Kvinner	Menn	Tot.	Kvinner	Menn	Tot.	Kvinner	Menn	Tot.	Kvinner	Menn	Tot.
Toppstilling	70 (65)	64 (234)	65 (299)	74 (40)	73 (275)	73 (315)	84 (26)	83 (410)	83 (436)	67 (4)	83 (216)	83 (220)	95 (42)	96 (309)	96 (351)	100 (7)	88 (70)	89 (77)
Førstestilling	36 (77)	28 (136)	30 (213)	46 (94)	42 (244)	43 (338)	65 (60)	58 (258)	59 (318)	78 (18)	54 (157)	56 (175)	61 (49)	26 (95)	33 (14)	100 (20)	77 (68)	81 (88)
Mellomstilling	1 (3)	2 (8)	1 (11)	1 (6)	1 (7)	1 (13)	2 (2)	2 (5)	2 (7)	1 (1)	0 (2)	1 (3)	1 (6)	2 (3)	2 (9)	0 (0)	12 (5)	9 (5)
Totalt	20 (145)	27 (378)	25 (523)	16 (140)	31 (526)	26 (666)	42 (88)	58 (673)	55 (761)	19 (23)	38 (375)	36 (398)	18 (97)	48 (407)	36 (504)	68 (27)	68 (143)	68 (170)
Antall N	729	1388	2117	873	1705	2578	211	1168	1379	124	983	1107	540	844	1384	40	209	249

Kilde: Forskerpersonalregisteret, NIFU

Toppstilling omfatter professorer, førstestilling omfatter førsteamanuenser, og mellomstilling omfatter amanuenser og andre faste stillinger. Ved de statlige høgskolene omfatter toppstilling professorer og dosenter, førstestilling omfatter førsteamanuenser og førstelektorer, og mellomstilling omfatter amanuenser og høgskolelektorer. (Høgskolelærere er ikke med i statistikkgrunnlaget.)

Tabell V.3 Andel av det faglige/vitenskapelige personalet i UoH-sektoren som har rekrutteringsstilling, 1997. Etter institusjonstype, fagområde og kjønn. Prosent (antall i parentes).

	Humaniora			Samfunns- vitenskap			Matematikk/ naturvitenskap			Teknologi			Medisin*			Landbruk/fiskeri/ vet.medisin			Totalt		
	Menn	Kvinner	Tot.	Menn	Kvinner	Tot.	Menn	Kvinner	Tot.	Menn	Kvinner	Tot.	Menn	Kvinner	Tot.	Menn	Kvinner	Tot.	Menn	Kvinner	Tot.
Universiteter	19 (164)	33 (169)	24 (333)	24 (204)	39 (188)	29 (392)	32 (500)	58 (248)	38 (748)	52 (358)	84 (72)	55 (430)	15 (270)	43 (339)	24 (609)	35 (8)	80 (8)	49 (16)	26 (1504)	44 (1024)	31 (2528)
Vitenskapelige høgskoler	3 (4)	18 (8)	7 (12)	38 (73)	55 (28)	41 (101)	27 (14)	29 (4)	27 (18)	17 (10)	52 (15)	28 (25)	21 (6)	50 (3)	26 (9)	45 (39)	44 (48)	23 (88)	20 (146)	42 (107)	26 (253)
Store statlige høgskoler	1 (2)	2 (5)	1 (7)	0 (12)	2 (10)	1 (22)	0 (0)	2 (1)	1 (1)	5 (21)	8 (6)	5 (27)	0 (0)	2 (6)	2 (6)	5 (1)	0 (0)	5 (1)	3 (36)	3 (28)	3 (64)
Mellomstore statlige høgskoler	2 (4)	2 (2)	2 (6)	1 (9)	7 (9)	2 (18)	1 (1)	7 (2)	2 (3)	2 (3)	4 (1)	2 (4)	0 (0)	3 (3)	2 (3)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	2 (17)	3 (17)	2 (34)
Små statlige høgskoler	12 (3)	15 (2)	13 (5)	0 (2)	0 (0)	0 (2)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	5 (6)	7 (1)	5 (7)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	-	-	-	4 (11)	3 (3)	4 (14)
Private høgskoler	14 (14)	29 (6)	17 (20)	15 (18)	20 (10)	16 (28)	-	-	-	-	-	-	0 (0)	0 (0)	0 (0)	-	-	-	14 (32)	18 (16)	15 (48)
Andre høgskoler	0 (0)	2 (1)	1 (1)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0 (0)	2 (1)	1 (1)
Totalt	12 (101)	20 (193)	15 (384)	15 (318)	20 (245)	17 (563)	27 (515)	48 (255)	32 (770)	28 (308)	40 (95)	29 (493)	15 (278)	29 (361)	20 (627)	15 (48)	46 (57)	23 (105)	19 (1746)	28 (1196)	22 (2942)
Antall N	1593	963	2556	2148	1204	3352	1901	537	2438	1445	237	1682	1907	1219	3126	324	125	449	9318	4285	13603

Kilde: Forskerpersonalregisteret, NIFU

* Totalt vitenskapelig personale på fagområdet medisin inkluderer også personale (med FoU) lønnet over universitetssykehusenes budsjetter.

Tabell V.4 Finansieringskilder for FoU i UoH sektoren, 1997. Etter fagområde. Mill. kr.

	Finansieringskilde	Humaniora	Samfunns- vitenskap	Matematikk/ naturvitenskap	Teknologi	Medisin	Landbruks- og fiskerifag og veterinær- medisin
Universiteter	Grunnbudsjett	353,4	389,1	703,6	264,9	906,9	10,9
	Norges forskningsråd	48,7	90,7	232,1	70,2	112	6,2
	Andre offentlige kilder	18,8	60,1	51,1	6,4	70,1	0
	Private kilder	16,5	33,6	145	82,6	178,3	1,1
	Totalt	437,4	573,5	1131,8	424,1	1267,3	18,2
Andre læresteder i UoH-sektoren	Grunnbudsjett	103,9	279,5	68,8	80,4	56,1	125,7
	Norges forskningsråd	5,2	28,1	11,9	18,5	1	56,2
	Andre offentlige kilder	5,3	35,7	6	6,1	2,8	24,4
	Private kilder	5,8	24,6	5,1	16,2	1,8	27,9
	Totalt	120,2	367,9	91,8	121,2	61,7	234,2
UoH-sektoren samlet	Grunnbudsjett	457,3	668,4	771,9	344,8	962,9	134,4
	Norges forskningsråd	53,9	118,8	244	88,7	113	62,4
	Andre offentlige kilder	24,2	95,8	57,1	12,4	72,9	24,4
	Private kilder	22,2	58,2	150,1	98,8	180,1	29
	Totalt	557,6	941,2	1223,1	544,7	1328,9	250,3

